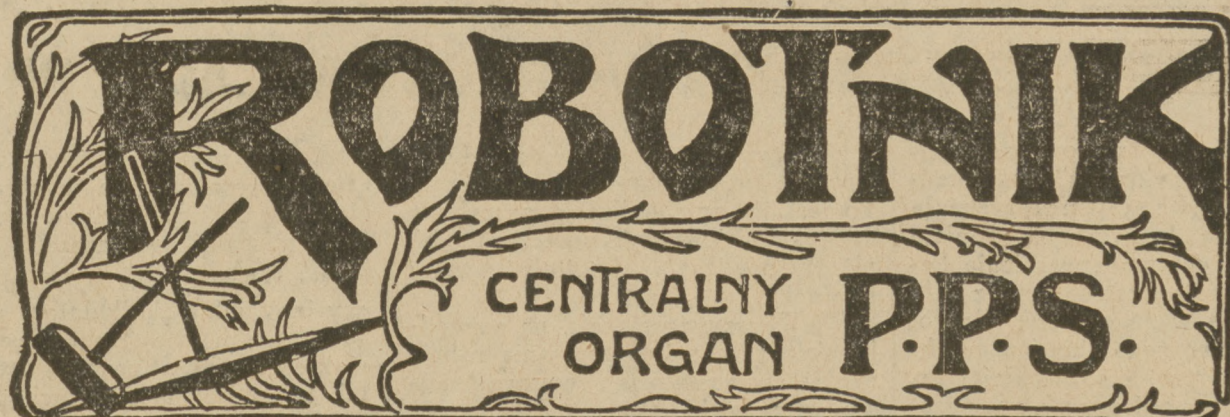

NIECH ZYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIĄŃSKIRedakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3
po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-jej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ZYJE
SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80.

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Po „radosnej twórczości”
„ściskanie pasa”

Nowy minister skarbu, p. Jan Piłsudski, oświadczył w wywiadzie dziennikarskim, że Rząd obniżył budżet wydatków na rok bieżący do sumy 2 miliardów 450 milionów zł., spodziewając się, że na tym poziomie uda się utrzymać równowagę budżetową, która bezwzględnie będzie zachowana.

Czy nadzieja ta jest uzasadniona, należy mocno wątpić. Już jedno z pism warszawskich zaznaczyło, że p. minister buduje swe plany na przetrwaniu, t. zn. w stanie anarchii, drugiego — że gospodarka Rządu będzie planowa; jeden i ten sam minister bywa jednego dnia etatystą, a następnego — przeciwnikiem etatyzmu, wczoraj zapewniał, że nie będzie zmiany systemu podatkowego, że będzie najwyżej poprawki, by nazajutrz przystąpić do pracy nad planem reform podatkowych. Hasłem Rządu i jego obozu jest przetrwać za wszelką cenę. A ponieważ kryzys gospodarczy pogłębia się i rozrasta, ponieważ coraz więcej warsztatów pracy zamiera, a niedza coraz dalsze zatacza kręgi — więc rachunek na wpływy skarbowe w dotychczasowych rozmiarach jest złudny.

I my jesteśmy tego zdania. Rząd nie ma żadnego programu ożywienia gospodarstwa. Jednego dnia słyszymy, że wszystko pozostanie po dawnemu, t. zn. w stanie anarchii, drugiego — że gospodarka Rządu będzie planowa; jeden i ten sam minister bywa jednego dnia etatystą, a następnego — przeciwnikiem etatyzmu, wczoraj zapewniał, że nie będzie zmiany systemu podatkowego, że będzie najwyżej poprawki, by nazajutrz przystąpić do pracy nad planem reform podatkowych. Hasłem Rządu i jego obozu jest przetrwać za wszelką cenę. A ponieważ kryzys gospodarczy pogłębia się i rozrasta, ponieważ coraz więcej warsztatów pracy zamiera, a niedza coraz dalsze zatacza kręgi — więc rachunek na wpływy skarbowe w dotychczasowych rozmiarach jest złudny.

Niema natomiast żadnych złudzeń co do tego, czym kosztem nastąpi ta „kompresja” budżetu o 350 milionów zł. Min. skarbu zapowiedział usprawnienie aparatu administracyjnego, posunięcia natury organizacyjnej i t. p. Stara to i oklepana melodia. Ileż to skarbu jest w biedzie, zjawiają się recepty oszczędnościowe, które w magiczny sposób mają uleczyć chory Skarb. Już przed 10 laty znalazł się był w Polsce taki cudotwórca oszczędnościowy w osobie min. skarbu Michalskiego, który „żelazną miotłą” miał zrobić porządek w urzędach.

Nic z tego nie wyszło. M. in. dlatego, że reformę aparatu administracyjnego należy przeprowadzić w okresie dobrej koniunktury, w czasie spokojnym, kiedy też ważna i skomplikowaną sprawę można rozwiązać wszechstronnie i rozwiązać przy uwzględnieniu wszystkich wchodzących w grę czynników.

Rządy sanacyjne miały chyba dość czasu, by gruntownie zająć się sprawą reform administracyjnych. Ale czad konstytucyjny zasłaniał im widoki na najżywniejsze potrzeby Państwa. Dziś pod naporem ciężkiej sytuacji finansowej, chce się na chybił trafił „reformować”, „usprawniać”, „reorganizować” i t. d., a skończy się wszystko na chaotycznym redukowaniu urzędów i urzędników, bez myśli przewodniej, bez kontroli parlamentu, przy stosowaniu na najszerszą skalę rugów politycznych. Już pisma prazdowe donoszą o zwolnieniu 30% urzędników (!), a miara bezhołwia w obozie sanacyjnym jest fakt, że jednego dnia pojawia się w prasie sanacyjnej „tryumfalny” artykuł o skasowaniu 5 województw, a następnego dnia urzędowa agencja sanacyjna zaprzecza tej wiadomości.

Tak czy owak, nastąpi tylko mechaniczne obcięcie urzędów i posad. I to ma być reorganizacja!

Ofiara oszczędności rządowych padną tedy przedewszystkiem urzędnicy. A ponieważ nawet mechaniczne „usprawnianie” aparatu i systemu administracyjnego musi potrwać czas dłuższy, a pozbawienie przyniesie tyle, o ile budżet został zmniejszony, to dalsza kompresja odbędzie się kosztem robotników i pracowników, kosztem świadczeń społecznych. Stąd to zadowolenie w obozie reakcji sanacyjnej z „programu” ministra skarbu.

W jednej chwili dokonano koziołka i z „radosnej twórczości” przetrzucano się na „ściskanie pasa”. Niewznieśli rodacy sanacyjni nie mają nawet słowa żalu dla odchodzącego ze swego posterunku p. Składkowski, autora wyrażenia „radosna twórczość”.

Rozruchy na Górnym Śląsku
Jeden robotnik zabity; wielu rannych

(Od specjalnego korespondenta).

W BOGUCICACH i ZAWODZIU, na przedmieściach Katowic poczęły się gromadzić w środę od rana wielkie masy ludności bezrobotnej, w tem wielka ilość kobiet i dzieci, które wszak najbardziej odczuwają obecne tragiczne położenie.

Demonstranci zbierali się w dwóch punktach: w BOGUCICACH i w ZAWODZIU. Policja rozpuściła pochód; demonstranci rozbiegli się w stronę SZOPIENIC. Tutaj zaopatrzyli się w kamienie i tak „uzbrojeni”, ruszyli do powrotu ku KATOWICOM. Nastąpiła krótka utarczka. Demonstranci rozprzeczli się, gdy policja zaczęła strzelać w powietrze. Nastąpił chwilowy spokój, jednak podniecenie w tej dzielnicy robotniczej panowało ogromne.

To też około godziny 12-jej w południe doszło do ponownych starć. W BOGUCICACH po ulicy maszerowało 5 policjantów. Na głowy ich z okien spadły deski i naczynia, oraz zaczęto lać wodę. Policjanci schowali się do altanki jednego z domów. Robotnicy zaatakowali ich kamieniami. Na to policjanci wydobyli rewolwery i poczęli STRZELAĆ.

Skutkiem tego EMIL DAWID, robotnik, liczący zaledwie 2 lata, dostał

postrzał w brzuch. Przewieziony do szpitala, zmarł. Ranny w udo jest drukarz WINKLER-LEOPOLD, lat 27, oraz WALACH JÓZEF, bezrobotny, liczący 28 lat. Poza tem lżej rannych jest jeszcze wiele osób, których liczby nie dało się stwierdzić.

Na miejscu wyjechała specjalna komisja.

Wypadki w dzielnicach robotniczych Katowic znalazły echo w Sejmie Śląskim, który obradował po południu. Przedstawiciel Śląskiego Urzędu odczytał komunikat o wypadkach. Odbiła się ostra dyskusja. Obszerniejsze sprawozdanie podamy jutro. Dziś chciałibyśmy tylko napisać o niesłychanym demagogu stronnictwa burżuazyjnych, które wniosły obecnie nagły wniosek do łaski marszałkowskiej w sprawie zasiłków dla bezrobotnych, NATOMIAST NIE CHCĄ ZAŁATWIC WNIOSKU SOCJALISTYCZNEGO, KTÓRY JUŻ OD GRUDNIA SPOCZYWA W KOMISJACH.

TAKŻE W INNYCH
MIEJSCOWOŚCIACH ŚLĄSKA
DEMONSTRACJE I WIECE

Do wielkich demonstracji doszło także w innych miejscowościach Śląska. We

wtorek demonstrowali robotnicy w SZOPIENICACH, a we środę zapowiedziany był wiec w ROZDZIENIU. Policja wiecu zakazała, a gromadzących się robotników rozpędzała. Są także poturbowani. Podobne demonstracje odbyły się w KNUROWIE, w rolniczym powiecie RYBNICKIM. Policja nie dopuściła także do odbycia wiecu w LIPINACH, wobec czego otwarto zebranie metalowców. Przemawiali ttow. KAWALEC i TORNECKI.

Wiec w MURCKACH upłynął spokojnie. Po referatach ttow. MAKEGO i KAWALCA, wiecownicy rozeszli się spokojnie.

ROZGORYCZENI BEZROBOTNI
W BIELSZOWICACH RZUCILI SIĘ
NA AUTO WŁAŚCIELIĄ MŁYNA

Onegdaj robotnicy, zebrani przed Urzędem Gminnym w BIELSZOWICACH, zatrzymali auto osobowe właściciela młyna MAXA SUCHANA z Makonów. Laskami rozbili szyby. Suchan został poranny odłamkami szkła.

Szofer, widząc co się dzieje, zdołał uciec z autem z opresji.

Nowe redukcje
na Górnym Śląsku
Tragiczny plon jednego dnia

Dowiadujemy się, że we wszystkich hutach i kopalniach na Śląsku zapowiedziano redukcję niższych urzędników. Komisarz demobilizacyjny zezwolił na zredukowanie przeszło 100 osób.

Pozatem donoszą nam o dalszych zapowiedzianych redukcjach w zakładach GIESCHE - HARRIMANN, gdzie mają być zwolnieni robotnicy.

Na kopalni „D. BIENSKO” rozeszła się pogłoska, że zarząd chce zwolnić 590 ROBOTNIKÓW. Jak stwierdziliśmy, ośnośny wniosek nie wpłynął jeszcze do biura komisarza demobilizacyjnego.

W hucie „KUNEGUNDY” zezwolił we wtorek komisarz demobilizacyjny, p. inż. Maske, na redukcję 25 robotników.

Pozatem rozważano sprawę zwolnień robotników w hucie „SILESJA”. Dyrekcja zażądała zwolnienia 250 robotników w samej hucie, 150 robotników z oddziału walcowni i 150 z przetalnia. Odczytano na później, wobec tego... robotników tych można uważać już dziś za zwolnionych.

Również huta „POKOJU” postawiła wniosek o zwolnienie 250 robotników. Pozatem w BRZEZINACH wyrzucono na

bruk 20 CHORYCH ROBOTNIKÓW, zajętych przy pracy.

W końcu warto jeszcze podać, że także Magistrat katowicki przystąpił do redukcji przeszło 100 robotników.

Taki jest plon kryzysu w jednym dniu.

KS. PSZCZYŃSKI
ZAMYKA WARSZTATY PRACY

Dowiadujemy się, że ks. Pszczyński postanowił zamknąć w MURCKACH, oprócz TARTAKU, także CEGIELNIE.

W ten sposób straciło pracę dalszych kilkudziesięciu robotników.

30 PROC. ROBOTNIKÓW
HUT CYNKU NA BRUKU
Dalsze 30 proc. ma być zwolnionych

W prasie burżuazyjnej pojawiła się wiadomość o tworzącym się nowym TRUCIE CYNKOWYM o charakterze międzynarodowym. Równocześnie zanotowano wiadomość, że produkcja cynku ma być na całym świecie ograniczona o 46 do 50%, aby w ten sposób zmniejszyć podaż na rynkach światowych, a w ten

sposób podnieść ceny cynku.

Wiadomość ta musiała szczególnie poruszyć robotników, zwłaszcza robotników na Górnym Śląsku, albowiem tutaj znajdują się HUTY CYNKU. Robotnicy liczą się więc z nową falą redukcji załogi. DZIŚ JUŻ OBSERWUJEMY WIELKIE PARCIE KAPITALISTÓW W KIERUNKU ZAMYKANIA HUT TECHNICZNYCH GORZJIE POSTAWIONYCH. W HUTNICTWIE CYNKOWYM ZREDUKOWANO DOTYCHCZAS 30% ZAŁOGI. MIARODAJNE CZYNNIKI INFORMUJĄ NAS, ŻE ZREDUKOWANYCH ZOSTANIE JESZCZE od 15 do 20% ROBOTNIKÓW W RAZIE DOJŚCIA DO SKUTKU MIĘDZYNARODOWEGO TRUSTU CYNKOWEGO.

Według naszych obliczeń, dane urzędowe nie są ściśle przez to, że mają być unieruchamiane huty techniczne zafasane. A tutaj pracuje najwięcej robotników. Nie chcemy prorokować, ale obawiamy się, że wskutek nowych machinacji, ZOSTANIE ZWOLNIONYCH DALSZYCH 30% ZAŁOGI.

Są to tragiczne widoki.

PRZECIWKO GROZBIE
ZATRZYMANIA KOPALN

Depesza Centralnego Zw. Górników w Boryslawiu

CENTRALNY ZWIĄZEK GÓRNIKÓW w Polsce, Sekretariat w Boryslawiu, wysłał do MIN. PRZEMYSŁU i HANDLU depeszę, w której donosi, że WOBEC NIEMOŻNOŚCI ZBYTU ROPY, GROZI ZATRZYMANIE SZEREGU KOPALN, WYDALENIE Z PRACY KILKuset ROBOTNIKÓW oraz NIEWYPŁACENIE ZAROBKÓW. Związek zwraca się do Ministerjum z prośbą o zarządzenie temu stanowi, aby uchronić robotników przed utratą pracy.

KONFISKATA
„ZIEŁONEGO SZTANDARU”

Ostatni numer „Zielonego Sztandaru”, organu Stronnictwa Ludowego, został skonfiskowany za artykuł wstępny.

DR. ENDER TWORZY
RZĄD W AUSTRII

Wiedeń, 18 czerwca. (PAT.). Prezydent republiki powierzył wczoraj wieczorem kanclerzowi Enderowi misję tworzenia nowego rządu. Dr. Ender oświadczył, że, zdaniem jego, nadzwyczajne trudności sytuacji obecnej nie mogą być pokonane przez parlament przy zwykłym jego trybie pracy. Dlatego też powierzona mu misja mogłaby przysiać, pod pewnymi warunkami, a mianowicie: że parlament udzieli rządowi na odpowiedni okres czasu daleko idących nadzwyczajnych pełnomocnictw, w celu szybkiego przywrócenia równowagi budżetowej oraz w celu uzdrowienia Austriackiego Zakładu Kredytowego, przyczem przewidziana jest przy wydawaniu zarządzeń współpraca z małą komisją parlamentarną. Następnie dr. Ender pragnie uprzednio zapewnić sobie zgodę pewnych osób na współpracę w nowym rządzie. Dziś rano kanclerz Ender ma nawiązać kontakt ze stronnictwami, w celu ustalenia, czy wspomniane wyżej warunki będą dochowane, poczem dopiero poweźmie decyzję co do tworzenia nowego rządu.

ZABÓJSTWO POLITYCZNE
W SOFII

Wiedeń, 18 czerwca. (PAT.). Dzienniki wiedeńskie donoszą z Sofii: Na peryferiach miasta znaleziono dziś zwłoki agenta policyjnego Tonewa, przedziurawione licznymi strzałami. Zamordowany należał do macedońskiego komitetu rewolucyjnego i odznaczył się jako komitadzi, poczem wstąpił do policji i był w końcu przydzielony do osobistej ochrony macedońskiego komitetu narodowego, Tonew uchodził za zwolennika Michajłowa, wobec czego przypuszczają, że zamach został dokonany przez mścicieli zamordowanego ongiś przez zwolenników Michajłowa, wodza umiarkowanych macedończyków, gen. Protogerowa.

ORKAN W NIEMCZECH

Berlin, 18 czerwca. (PAT.). W pow. Altonskim szalał dzisiejszej nocy niezwykle silny orkan. Jest trzech zabitych i 40 rannych. Szkody oceniane są narazie na milion marek. Na dworcu kolejowym w Plattenberg orkan zniszczył magazyn kolejowy i zdruzgotał ciężki wagon kolejowy. Znajdująca się w pobliżu fabryka jest zupełnie zniszczona. Walące się mury i ciężkie przedmioty, unoszone w powietrzu, zraniły szereg osób.

J. M. B.

Tragedje bezrobotnych BEZROBOTNY PONIOSŁ ŚMIERĆ SZUKAJĄC WĘGLA

PAT. donosi z Katowic:

Dn. 17 b. m. podczas kopania szybu, celem wydobywania węgla w zawałiskach dawniejszej kopalni „LEOPOLDYNA” w BRZEZINIE, zasypany został bezrobotny ŁUKASZEK FRANCISZEK z Brzezinki i poniósł śmierć na miejscu. Zwłoki zasypanego wydobyto.

DWUCH BEZROBOTNYCH POZBAWIŁO SIĘ ŻYCIA

PAT. donosi z Katowic:

Onegdaj wieczorem wydarzył się w NIKOŁOWIE niezwykle wypadek. Około godz. 9-ej zebrało się w stodole kilku bezrobotnych i pili wódkę. Kiedy wszyscy byli już pijani, jeden z nich ROMAN NIESZPOREK, zaproponował niejakiej Kalużnemu „zabawę” (!) w strzelanie do żywego celu. Kalużny przyniósł z domu karabin z 4-ma nabojami, a Nieszporek, rozebrawszy się, kazał do siebie strzelać. Pierwszym strzałem Kalużny zranił go w lewą rękę, a kiedy ranny, oburzył się, że źle strzela, dał dalsze dwa strzały, z których jeden ugodził Nieszporka w serce i położył go trupem na miejscu. Ostatnim nabojem strzelił Kalużny do siebie, zabijając się na miejscu. Nadmienić należy, że Nieszporek już kilkakrotnie usiłował pozbawić się życia.

Jaki bezmiar tragedii zawiera się w tej „zabawie”, o której donosi PAT.

BEZDOMNY NA BRUKU

Jasko Adam został w dn. 15 b. m. wyeksmilowany z mieszkania w domu przy ul. Nowomiejskiej 11. Jasko, będąc bezrobotnym, nie może wynająć innego mieszkania.

Złożył więc swe rzeczy w ciemnym korytarzu w klatce schodowej i tam od paru dni w straszny zaduchu (gdzie w starym tym domu jest bardzo brudno), „mieszka” wraz z rodziną, złożoną z żony i sześciorga dzieci, z których dwoje jest chorych.

Zwracał się do Wydziału Opieki społecznej Magistratu, prosząc o umieszczenie go w barakach dla bezdomnych na Żoliborzu. Odmówiono!

Co ma robić bezdomny. W norze, w której koczuje, — mieszkać nie sposób, zresztą kamienicznik wyrzuca go. Pracy niema — mieszkania wynająć nie można.

A jednak może ta sprawa władze zająłoby się mniej biurokratycznie, a bardziej rzeczowo.

Przedstawiciele urzędników w sprawie t. zw. szczeblowania

Naczelny Komitet Pracowników Państwowych, Kolejowych i Komunalnych Rz. P., na odbycie w dniu wczorajszym nadzwyczajnym posiedzeniu, stwierdził, że zamierzone wstrzymanie z dniem 1 lipca r. b. wyższych szczebli jest niezgodne z postanowieniem art. 6 ustawy uposażeniowej.

W tej sprawie oraz innych aktualnych dla świata urzędniczego zagadnieniach postanowiono zwrócić się o audjencję do p. premiera.

WYBORY NA UNIwersYTECIE JAGIELLOŃSKIM

Odbyły się na uniwersytecie Jagiellońskim wybory władz akademickich na r. 1931 — 32. Rektorem uniwersytetu wybrany został ks. prof. dr. Konstanty Michalski.

KOMPROMIS W NIEMCZECH

Berlin, 17.6. (A. T. E.). Okazuje się, że kompromis w sprawie niezastraszania sytuacji w Niemczech, zawarty między Rządem a stronnictwami, przewidywał rekonstrukcję rządu, która prawdopodobnie nastąpi na jesień. Wśród ministrów, którzy mają ustąpić wymieniani są Curtius, Diestrichs, Stergerwald i Wirth. Rząd niemiecki obecnie przystąpić ma z całą energią do akcji o rewizję odszkodowań. Przewidywane jest również wprowadzenie zmian w dekretych oszczędnościowych, które to zmiany stanowią jeden z warunków kompromisu.

Berlin, 17.6. (A. T. E.). „Vossische Zeitung” informuje, że gabinet Rzeszy zdecydował ma jeszcze w ciągu tego tygodnia, w jakim terminie zgłoszone ma być moratorium transferu dla t. zw. chronionych rat reparacyjnych. Pierwotnie planowane było ogłoszenie moratorium w połowie sierpnia. Obecnie jednak, z powodu trudności wewnętrzno-politycznych, Rząd Rzeszy gotów podjąć sprawę moratorium w terminie wcześniejszym.

W MAGISTRACIE STOLICY POTRZEBNA JEST PRAWDZIWA RACJONALIZACJA PRACY

Świat żyje pod znakiem racjonalizacji pracy. „Tayloryzm” amerykański stworzył nowy system wyzyskania siły robotnika do ostatnich granic i spowodował ogromne potanie kosztów produkcji. Zastosowany z całą konsekwencją w *Sowietach* doprowadził do znacznego bardzo zwiększenia wytwórczości sowieckiej i zapewnił w ogromnej mierze powodzenie „piatiletki”. Na tych dwóch krańcach kapitalizmu, prywatnego w Stanach Zjednoczonych i kapitalizmu państwowego, jakim jest w swej istocie ustroj bolszewicki, doprowadzono do tego, że *żywy człowiek stał się dodatkiem do maszyny*, a wynalazczość techniczna czyni nadludzkie wysiłki, by stworzyć i skonstruować „roboty”, sztucznego robotnika, mogącego pracować bez przerwy, aż do zniszczenia konstrukcji technicznej.

Socjalizm uważa maszynę za pomocnicze urządzenie dla człowieka, mające mu pracę ułatwić, uczynić lżejszą, mniej wymagającą wysiłku mięśni, nerwów, sił żywotnych. Socjalizm przyjmuje wszelkie udoskonalenia techniczne, uznaje wszelkie najgłębsze wynalazki techniczne i chce je stosować dla ułatwienia człowiekowi pracy i życia. Socjalizm: klasowo uświadomiona klasa robotnicza chce maszynę wpręgnąć w służbę człowieka, *kapitalizm wpręga człowieka w służbę maszyny*. Ta różnica jest całkiem jasna i zrozumiała, gdyż celem produkcji kapitalistycznej jest *zysk i tylko zysk*, a produkcji socjalistycznej — *zaspokojenie potrzeb społecznych*.

W spółdzielniach wytwórczych angielskich, czy belgijskich, austriackich, czechosłowackich i innych w przedsiębiorstwach komunalnych miast, w których rządzi socjaliści, istnieje też racjonalizacja pracy, wprowadzony jest i wciąż doskonalony rozumny podział pracy, mający na celu produkowanie z jaknajmniej-

szym wysiłkiem ludzkim, a jaknajlepszym zużyciem siły maszyn. To jest też racjonalizacja pracy, ale mająca inny, wprost przeciwny, cel: niż racjonalizacja kapitalistyczna i sowiecka.

W Warszawie stanęła na porządku dziennym zainteresowania robotników racjonalizacja, wprowadzana w przedsiębiorstwie *Tramwajów Miejskich* przez p. Kwiatkowskiego. Był strajk, Kwiatkowski wyleciał ze służby w warsztatach, ale niewiadomo, czy nie wysłał go Magistrat do innego jakiegos przedsiębiorstwa, lub zakładu miejskiego. We wszystkich działach samorządu miejskiego w Warszawie potrzebna jest rozumna i celowa reforma obecnej pracy. P. Kwiatkowski ma tę zasługę, że pokazał praktycznie, jak tej reformy przeprowadzać nie wolno. Jak na jego konceptach oparta normalizacja czynności robotnika przy maszynie... nie powinna wyglądać i na jakie szko dy naraża miasto.

Gdyby np. p. Kwiatkowskiemu przydzielono, razem z jego „rozdzielczymi” do *Straży Ogniowej* — próbowałby on niezawodnie obliczyć: ile potrzeba czasu na ugaszenie pożaru w kamienicy jedno, dwu, trzypiętrowej, ile w przedmiejskim drewnianym, ile w fabryce i t. p. i nie minęłoby parę miesięcy, a wyjeżdżając do pożaru tren otrzymałby kartkę, że taki a taki pożar wymaga 5, 6 czy 15 godzin pracy straży. Wyznaczyłby też niezawodnie premie za szybsze ugaszenie pożaru. Ten „kalkulator” doprowadziłby niezawodnie do absurdu pracę w Straży Ogniowej, o ile, naturalnie, zorganizowani strażacy nie wywieźliby go przedtem w worku na taczakach na ulicę.

Taki pan, lub jakikolwiek inny tak, jak on pojmujący racjonalizację, dawałby też kartki, ilu np. chorych ma opatrzyć pielęgniarka w ciągu godziny, podobnie, jak wielcy „orga-

nizatorzy” pracy lekarskiej w Kasie Chorych chwalać się w sprawozdaniach, że na „załatwienie” chorego ambulatoryjnie wystarczą 3 minuty.

Nie wiemy, czy p. Kwiatkowski, czy inny jakiś „kalkulator” ruchu w Tramwajach Miejskich wyliczył i w wykresach (grafikonach) rozdzielił tak czynność motorowych, że mają kursy na poszczególnych liniach być o wiele krótsze, co do czasu. Przyjął przy tem chyżość wagonów tramwajowych taką, że Komisarjat Rządu musiał ze stanowiska bezpieczeństwa publicznego zabronić tego „doświadczenia”. Ale ów „kalkulator” ruchu nie dał za wygraną. Na liniach poza miastem i na stacjach końcowych tak „wykalkulował” czas pracy, że motorowy i konduktor mają się stać tylko dodatkiem do pociągów tramwajowych. Naturalnie organizacja zawodowa tramwajarzy i ten pomyłony eksperyment normalizacji pracy u niemożliwi!

Ale pracę w tramwajach i wszystkich przedsiębiorstwach i zakładach miejskich trzeba *zracjonalizować*, a przede wszystkim w tym kierunku, by usunąć nieróbstwo i niechlujstwo w pracy różnych protegowanych, a dobrze wynagradzanych *darmozjadów*, różnych zbędnych „kalkulatorów”, „rozdzielaczy” i naganaczy, a pieniądze przeznaczone budżetowo na płace pracowników miejskich obracać na wystarczające na ludzkie i kulturalne życie tych, którzy *rzeczywiście swą pracą sumienną i wyteżoną cały samorząd miejski trzymają na swych barkach*, mimo pomyłonych zarządzeń różnych genjuszów do wszystkich i na wszystkich się znających. Racjonalizacja powinna przede wszystkim polegać na tem, by *fachowi ludzie pełnili fachowe czynności kierownicze*.

T. H.

Przed niedzielnymi wyborami w okręgu plockim

(Od naszych korespondentów).

CZY TO WYPADA?

Posłowie stronnictw opozycyjnych stwierdzili ze zdumieniem, że *auto Sejmu* przywozi do okręgu pp. posłów B. B., a więc jest używane do agitacji wyborczej na rzecz jednego stronnictwa.

Sprawa ta będzie podniesiona z całym naciskiem przez wszystkie, jak przypuszczamy, kluby opozycji w Komisji Budżetowej Sejmu w listopadzie. Takich rzeczy nie robi się nigdzie na świecie.

SAMOWOLNE „KONFISKATY”

Praktyka „konfiskowania” odezw Związku Obrony Prawa i Wolności Ludu, P. P. S. oraz Str. Ludowego trwa w dalszym ciągu. Stwierdzamy raz jeszcze, że wszystkie te odezwy przeszły przez cenzurę

Komisariatu Rządu Warszawy. Niepodobna więc uznać „konfiskaty lokalnych” za postępkę „praworządne”. Wszak w żadnym państwie nie może i nie powinno być dwóch polityk prasowych; jednej — władzy stolicy, a drugiej — starostw poszczególnych. Mamy zamiar wystąpić do sądu o zwrot kosztów

z powodu bezprawnego odbierania własności prywatnej.

To samo dotyczy „Gazety, Grudziądzkiej” na terenie powiatu rypińskiego.

TWARDY NASTRÓJ.

Wszędzie nastroj ludności robotniczej i chłopskiej jest imponująco mocny i jednolity. Nie mówimy już o „Jedynce”; „sanacja” nie mogłaby „sędzielnie”, t. zn. bez pomocy policji, starostw, inspektorów szkolnych odbyć dosłownie ani jednego wiecu;

ale i „Czwórka” napotyka — pomimo pomocy części ziemiaństwa i kleru —

na jedną trudność zasadniczą: ludzie zdają sobie sprawę, że niepodobna walczyć *naprawdę z bezrobociem* i z wręcz straszliwą nędzą wsi bez

zdecydowanych reform społecznych, reform radykalnych, przeobrażających same podstawy ustroju. „Czwórka” — usiłuje — inaczej, niż „Jedynka” — ratować stary świat. Usiłuje wskazać rozwiązania. Rozumieją to doskonale chłopcy i rolnicy, którzy pragną nie „ratowania”, jeno zmiany, jeno przebudowy.

Ostatnio otrzymaliśmy sprawozdania o tłumnym wiecu PPS. na rynku w Żurynie (pow. Sierpc), gdzie do obecnych 500—600 ludzi przemawiał tow. Nowicki oraz o szeregu tłumnych zebrań Stronnictwa Ludowego w Płońsku i pow. płońskim, na których przemawiali ob. ob. Margul, Mochnej, Dąbrowski i Araszkiewicz.

O „CUDACH”...

O „cudach nad urną” krążą najrozmaitsze wieści... Nie ulega wątpliwości, że gdyby „cuda” nastąpiły istotnie, spotkałyby się prawdopodobnie z żywiołowym odporem i z żywiołowym oburzeniem.

OSTATNIA PROPAGANDA.

W tej chwili odbywa się ostatnia propaganda. Od domu do domu, od chaty do chaty krążą „siódemki”, przyimowane radośnie, przechowywane pieczołowicie, oglądane pilnie ze wszystkich stron, czy nie są „fałszywe” albo „uszkodzone”. Ludzie nauczyli się pod tym względem wręcz niezwyklej ostrożności;

ta nauka „sanacji” w las nie poszła... Ponad wszystkim zaś góruje wspaniałe zrozumienie faktu, że oto

chłop i robotnik podali sobie ręce, że powstał w tym okręgu plockim jednolity, zwarty, przyjazny i serdeczny

front chłopsko - robotniczy.

Za dwa dni będziemy głosowali!

„Gazeta Warszawska” przynosi taki obrazek przedwyborczy, opowiedziany przez jednego z obywateli ziemi plockiej:

„Pytam się jednego z policjantów — Jak pan myśli, kto zwycięży?

— Czwórka i siódemka, panie szanowny — była jego odpowiedź. — I mnie się tak zdaje — odpowiadam policjantowi, ale obawiam się, że będą fałszowali.

— A będą... będą... coś i ja o tem wiem.

— A w jaki sposób — pytam się starszego nieco policjanta.

— W jaki?... — powtarza pytanie policjant... niech pan szanowny posłucha:

1) będą prowokowali waszych mężów zaufania i członków waszych w komisjach, aby ich pod błahym pozorem można było usunąć z lokalu wyborczego, a przez to pozbędę się niewygodnych świadków;

2) kazali sporządzać protokoły komisji obwodowych zwykłym ołówkiem, aby łatwiej było kraść głosy;

3) coś niecoś słyszałem o spreparowaniu samych protokołów, na które przed podpisaniem przez wszystkich członków komisji i mężów zaufania należy zwrócić baczną uwagę;

4) księdza jednego, który jest przewodniczącym czy członkiem komisji — mają wezwać rzekomo do ciężko chorego.

Do księdza tego zwracamy się z prośbą, by na czas swego urzędowania postarzał się, by go najbliższy sąsiad, gdy zajdzie potrzeba, zastąpił — paraliżując ten sposób „sanacyjne” kawały”.

Sprawa ukraińskiego publicysty Baczyńskiego

Przed trybunałem przysięgłych we Lwowie stanął we wtorek Julian Baczyński, znany publicysta i dziennikarz ukraiński, zamieszkały ostatnio w Berlinie.

Akt oskarżenia zarzuca mu, że „w czasie swego pobytu zagranicą, przez pisanie artykułów i rozpraw, starał się poniżyć godność państwa polskiego w oczach Europy”. Baczyński mianowicie stale umieszczał swoje artykuły w organie „Ost Europ. Correspondenz”, w którym twierdził, że Ukraińcy są pod jarzmem polskim. Ponadto oskarżony jest autorem całego szeregu broszur propagandystycznych w języku angielskim i niemieckim, w których rzekomo domaga się rewizji granic ze strony niemieckiej, zwrotu korytarza pomorskiego itd. W roku ubiegłym Baczyński napisał książkę p. t. „Bolszewicka rewolucja i Ukraina”. W książce tej wzywa Ukraińców, by byli gotowi do walki i dążyli do wyzwolenia, ewentualnie przy pomocy Radzieckiej Ukrainy. Egzemplarze tej książki wysłano do księgarni im. Szewczenki, ale skonfiskowała je prokuratura.

Tymczasem oskarżony starał się o wyjazd do Rosji sowieckiej. Na wyjazd zezwoliły konsulatory polski i ZSSR., ale podczas rewizji znaleziono przy Baczyńskim 21 sztuk wyżej wymienionej książki i Baczyńskiego aresztowano.

Trybunał przysięgłych skazał red. Baczyńskiego na 1 rok więzienia.

PORADNIA PRAWNA

Przy Radzie Zawodowej m. st. Warszawy dla członków Związków Zawodowych, czynna jest codziennie Poradnia prawna:

a) w lokalu Związku Zawodowego Robotników Przemysłu Spożywczego ul. Długa 19, godz. 10—3 i 6—8,

b) w lokalu Związku Metalowego, ul. Leszno 53, w godzinach 10—2 i 6—8,

c) w lokalu Rady Zawodowej m. st. Warszawy, ul. Czerwonego Krzyża Nr. 20 w godzinach 10 — 2 i 6 — 7½, Biuro Poradni.

Pragnący korzystać z pomocy Poradni winni okazać legitymację członkowską z wpłaconymi wkładkami.

Unieważnienie mandatów posłów komunistycznych W RUMUNJI

Bukareszt, 17.6. (A. T. E.). Na dzisiejszym posiedzeniu izby unieważniono po kilkogodzinnej dyskusji mandaty posłów komunistycznych. Decyzja umotywowana jest tem, że jeden z posłów komunistycznych nazwiskiem Aladan, który figurował na wszystkich listach komunistycznych jest obywatelem węgierskim a nie rumuńskim. Wobec tego wszystkie listy komunistyczne zostały unieważnione. Na miejsce 5-ciu posłów komunistycznych wchodzi do parlamentu: 2 posłowie z bloku rządowego, 1 z nar. partii chłopskiej, 1 socjalista i 1 członek stronnictwa marsz. Averescu. Niespodziewana decyzja izby wywołała w kołach politycznych wielką sensację, ponieważ mandaty posłów komunistycznych zostały uprzednio zatwierdzone przez komisję weryfikacyjną. Przebieg posiedzenia izby był bardzo burzliwy.

Obrady Międzynarodowej Konferencji Pracy

Genewa, 17.6. (PAT). Międzynarodowa konferencja pracy przyjęła dziś po południu sprawozdanie z działalności komisji, która zajmowała się badaniami rocznych sprawozdań rządów o wprowadzeniu w życie ratyfikowanych przez ich kraje międzynarodowych układów z dziedziny pracy.

Belgijski delegat rządowy Mavaut zakomunikował, że komisja wypowiedziała się energicznie przeciwko tym rządów, które nie ratyfikowały tych konwencji, bądź opóźniają ich zastosowanie. Konferencja jednomyślnie przyjęła sprawozdanie komisji. Prace konferencji będą zakończone prawdopodobnie jutro wieczorem.

NOWY LOT DO STRATOSFERY

Ryga, 17.6. (A. T. E.). Ossawiochim czyni przygotowania celem dokonania lotu balonu kulistego, w teatralnym na wzór balonu prof. Robina do stratosfery. Warsztaty sowieckie wykończają budowę specjalnej kabiny, przyczem — jak donosi prasa sowiecka, kabina ta posiada znaczne ulepszenia w porównaniu z balonem kulistym prof. Piccarda. Sowiecki lot do stratosfery ma się odbyć w drugiej połowie lipca.

P. Grażyński, pod naciskiem demonstracji przywrócił bezrobotnym prawo do zasiłków

Wczorajsza prasa sanacyjna na Śląsku zamieszcza komunikat Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, według którego władze zdecydowały się cofnąć ową słynną instrukcję, ograniczającą zasiłki

dla bezrobotnych z akcji państwowej. O ileby komunikat ten odpowiadał prawdzie, wtedy śmiało możemy uznać go za skutek masowych zgromadzeń, w których w ostrych słowach protestowa-

no przeciwko temu bezprawiu. Wiece takie odbyły się: w Siemianowicach, Bytkowie, Lipinach, Murkach, Welnowcu i t. d.

Drugoroczność

Na zakończenie roku szkolnego zaskarżone serce niejednego ucznia i niejednej uczennicy. Wielu też rodziców pogarzy się w smutku, dowiedziawszy się, że ich dziecko ma zmarł rok. Takich zmartwień będzie dużo: 26 — 34,2% ogółu dzieci w szkołach powszechnych pozostaje na powtarzanie tegoż oddziału. Zmarł rok czasu nie powróci nigdy!

Staje się krzywdą potrójna: dziecku, jego rodzicom i społeczeństwu.

Dziecko straciło bezapelacyjnie rok z wieku szkolnego. Nadejdzie rok czternasty i na podstawie „imieninowego” okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. (z dn. 19 marca b. r.) wydała je przed ukończeniem szkoły; będzie głupszym obywatelem. Bo kto wie, czy w podobny sposób nie straci drugiego, trzeciego, a może i czwartego roku?

Rodzice cały rok kupowali zeszyty, ołówki, książki i t. p.; cały rok bezużytecznie wydawali ciężko zapracowane grosze na ubranie, obuwie i tramwaje.

Wreszcie społeczeństwo zmarnuje setki tysięcy złotych. Na podstawie obliczeń za lata ubiegłe dowiadujemy się, że każdy obywatel Warszawy, bez względu na swój wiek, z racji tylko komunalnych podatków, płaci ponad 13 złotych rocznie na szkoły. Z dalszych wyliczeń dowiadujemy się, że nauka jednego dziecka, nie licząc budżetu państwowego, kosztuje miasto 38 — 50 zł. rocznie.

Zmarł rok nauki przez 30% dzieci. Licząc średnio, to zmarnowane 1250 tysięcy złotych. Tak mówią wydatki budżetowe.

Inne cyfry wskazują smutniejszą rzeczywistość. W roku szkolnym

1927/28 ukończyło szkołę powszechną na terenie całego Państwa 246 tysięcy dzieci, a powinno ukończyć 465 tysięcy — o 47% więcej.

47% miejsc w szkole powszechnej zajmują drugoroczni. To bardzo groźny stan. Źródło jego w obecnym ustroju szkolnym, a pocieszymy się, że w roku przyszłym nastąpi pogorszenie.

Jedną z najważniejszych przyczyn tej anomalii jest przedłużenie klas. Nie pomogą najlepsze metody, nie pomogą najlepsze przygotowanie nauczycieli, ani ich wybitne choćby zdolności, jeżeli w klasie posadzimy 60 dzieci. Nauczaniu nauczyciela musi odpowiadać ze strony dzieci uczenie się, które przy nadmiernej ilości dzieci nie może być kontrolowane. Bez kontroli dzieci nie uczą się, bo ani celu, ani pożytku z nauki nie widzą. Poza tym w takiej gromadzie wytwarza się specjalny nastrój, utrudniający pracę. Wchodzi tu w grę psychologia tłumu — wroga systematycznej pracy.

Liczyby z lat ubiegłych potwierdzają słuszność powyższego stanowiska. W roku 1922/23, przy obciążeniu 53 dziećmi na jednego nauczyciela, kończyło szkołę 5,8% w stosunku do liczby dzieci w wieku szkolnym, a w roku 1927/28 — gdy obciążenie jednego nauczyciela zmalało do 49,9 — liczba kończących szkołę wzrosła do 7,76%.

Inną, równie ważną przyczyną, drugoroczności dzieci w szkole powszechnej jest niedza proletariatu. Dziecko proletariusza bezrobotnego nie może regularnie chodzić do szkoły, bo mu brak — to butów, to palta, to ubrania lub czegoś innego. Często się zdarza, że dziecko proletariac-

kie nie ma czym lub na-czem pisać; nie ma książek do nauki; przychodzi do szkoły głodne, niewyspane, przemęczone ciągłym przebywaniem na ulicy lub w ciasnym mieszkaniu, gdzie wszyscy dorośli mają prawo do miejsca przy stole — tylko nie dziecko. W wielu jeszcze domach stolicy uczą się dzieci (aż wstyd mówić) przy świetle łojówki lub kałanka; pisać, kłęcząc przy krześle lub taborecie. Poniewierają się. Często przychodzą do szkoły chore z gorączką i nie mogą pracować — przeszkadzają. Gdy tymczasem dziecko kapitalisty ma wszystkie wygody: bonę, lekarza, książkę z obrazkami, ładny zeszyt, ołówek, nowe, dobrze piszące pióro i gumkę; ma ładne ubranie i jest pupilem nauczyciela i przechodzi z roku na rok do wyższego oddziału.

Drugoroczność nie gnębi kapitalisty, tylko proletariata na całym świecie. Proletariat ma więcej dzieci w szkole powszechnej. Więcej obciążony nieproduktywnymi wydatkami. Z jego dzieci wyróżnie więcej półanalfabetów, by podlegać większemu wyzyskowi. I wszystkiego złego więcej dla proletariatu, a mniej dla kapitalistów.

Przeto proletariat musi zainteresować się więcej losem szkoły powszechnej, dostępnej dla wszystkich dzieci. Musi domagać się ograniczenia liczby dzieci w klasie, jasnych i zdrowych budynków szkolnych, pomocy naukowych, świetlic, kolonji letnich, opieki lekarskiej i t. d.

Proletariat musi dyktować warunki nauczania, wychowania oraz opieki nad swoimi dziećmi.

W. F.

Curiosa

GADATLIWY PORTRET.

B. min. skarbu Matuszewski zabrał się do pisania, by oczyścić swój portret z naleciałości okresu swej dymisji. P. Matuszewskiemu bardzo się podoba polityka jego następcy min. Jana Piłsudskiego i takie wygłasza kazanie:

„Zkolei obywatele muszą bez szemrania na swoich barkach dźwignąć tę część trudności, jaka na każdego z nas przypadnie”.

Ale wprawdzie należałoby określić, jaką „częścią” przypada na dyrektora fabryki czy banku, pobierającego dyktando i tysiące zł. i bezrobotnego, popelniającego z głodu samobójstwo.

„Nie nie pomogą tu skargi, narzekania, próby buntu. Pomoc tu może natomiast praca, oszczędność i wytrwałość — wytrwałość, oszczędność i praca”.

Praca? A dajcież pracy bezrobotnym, a zmusicie do pracy pasorzytów, żyjących z cudzej pracy.

Oszczędność? Z czego ma oszczędzać robotnik i urzędnik, nie mający na wyżywienie swej rodziny? Cóż ma Państwo z oszczędności, lokowanych przez sferę posiadającą zagranicą?!

Wytrwałość? O jaką tu chodzi wytrwałość? Wytrwałość wyzysku, wytrwałość głodowania, wytrwałość bezprawia?

„Nie należy przejmować się zbytnio trudnościami dnia bieżącego. Kto przetrwał okres wojny — ten zna czasy postokrogo gorze, — czas głodu, pożarów, nędzy i niewoli.

Nie jest zbytnio ważną każda nasza dzisiejsza przywada czy nawet rządowa trudność i przykreść.

Natomiast ważnem jest to, co kiedyś w krótkich paru wierszach napisze o tem historia”.

Historja przejdzie do porządku nad okresem rządów sanacyjnych, jako nad epidemią, która nawiedziła Polskę na lat kilka.

WSTRZĄS BLAGI

P. Wincenty Rzymowski, mistrz frazesów, nazywa w „Expresie Porannym” obiecie plac urzędniczych „znamiennym wstrząsem”. Maluczko, a okazało się, że jest to nowe zwycięstwo „ideologii”, nowe genialne posunięcie Piłsudskiego.

Dlaczego „znamienny”?

„Głębok, rozległy wstrząs, jaki udzielił się nie tylko hierarchii państwowej, ale całemu społeczeństwu pod uderzeniem redukcji poborów urzędniczych, stanowi korzystny cement psychologiczny, torujący geniuszowi samozachowawczemu państwa drogę do radykalnych, skutecznych decyzji. Wstrząs ten, jeśli nie będzie zmarnowany, stać się może zbawienny”.

Zbawienność ma polegać na redukcji urzędów i urzędników, zapowiedzianej przez min. skarbu.

Czytelnika ogarnia wstrząs obrzydzenia, gdy czyta te sanacyjną „pocję”, produkowaną z nędzy ludzkiej.

ZMARNOWANE ŻADZE.

„Walka”, pisać o Anglii, dodaje

„Jest przymet rzeczą charakterystyczną, że na zaognienie się tego sporu czekało z niecierpliwością nowa partja polityczna sir Mosleya, która w tej chwili pała żądzą opanowania władzy w Wielkiej Brytanji (!)!”.

Mosley ma takie same opanowanie władzy w Wielkiej Brytanji, jak B.B.S. w Polsce.

TYMCZASOWA KOMISJA ROZJEMCZA KASY CHORYCH WARSZAWY

Dnia 18 czerwca r. b., na zasadzie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, rozpoczęła funkcjonować w Kasie Chorych Warszawy Tymczasowa Komisja Rozjemcza. Do kompetencji tej komisji należą wszelkie spory w sprawie świadczeń pomiędzy członkami a Kasą Chorych. Termin do wniesienia skargi na decyzje Kasy Chorych w sprawie kar pieniężnych, nałożonych na członków za przekroczenia regulaminu dla chorych i za symulację wynosi 14 dni, w sprawach odmowy świadczeń, ograniczenia ich co do czasu i rozmiaru wysokości świadczeń — pół roku.

We wszystkich tych sprawach orzeczenia Tymczasowej Komisji Rozjemczej są ostateczne i nie przysługują od nich odwołanie w żadnym trybie.

Skargi na decyzje Kasy Chorych Warszawy należy wnosić do Tymczasowej Komisji Rozjemczej za pośrednictwem Kancelarii Głównej Kasy Chorych Warszawy, mieszczącej się przy ul. Polnej 30.

KONFERENCJA ZARZĄDÓW ODDZIAŁÓW ZW. ZAWODOWYCH

W poniedziałek 22 b. m. o godz. 6 w. w lokalu Związku Metalowców, ul. Leszno 53, odbędzie się konferencja Zarządów Oddziałów Związków Zawodowych. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne.

Zarządy Oddziałów i delegaci obowiązani są przybyć w komplecie, punktualnie, z mandatami.

Sekretariat Rady Zw.

Ochrona zieleni w Warszawie

Warszawa jest biedną w zieleni. Już nietylko w porównaniu z takim Krakowem, posiadającym w plantach cudowny wieniec zieleni, już nietylko w porównaniu z zasobnym w parki Lwowem i obficie drzewami zasadzonym Poznaniem, ale w zestawieniu nawet z mniejszymi miastami, jak Bydgoszcz, Płock. Warszawa pozostaje daleko w tyle.

Zdawaoby się, że w tych warunkach pierwszą troską ojców i gospodarzy miasta winno być zakładanie jaknajwiększej ilości parków, ogrodów i skwerów, a jeżeli miasta nie stać na taki „luksus” — to przynajmniej ochraniać tego, co jest, a co nam w spadku pozostawiły dawne pokolenia, więcej dbać o piękno swej ujarzmionej stolicy, niż pokolenie obecne o przyzwyczajony wygląd swej stolicy wolnej.

Tymczasem dzieje się u nas tak, że gdziekolwiek istnieje jeszcze skrawek zieleni, na którym zmęczone szarżą murów oko mogłoby spocząć zostaje o wcześniejszy czy późniejszy „kazany na zagładę. Ma się wrażenie że w magistracie warszawskim uwielbiono się na to, aby Warszawę pozbawić zieleni. Mamy setki placów niezabudowanych, mamy tysiące ruder, które proszą się o rozbiórkę, tymczasem pod budowę wybiera się właśnie ogrody i skwery. Muzeum miejskie buduje się na miejscu, na którym był piękny ogród owocowy; gmach Banku Gospodarstwa Krajowego wybudowano na miejscu, gdzie był skwer, porośnięty starami, pięknymi drzewami; obecnie znowu parceluje się piękny, o historycznym znaczeniu park Frascati.

To jednak są rzeczy, które można jeszcze zrozumieć, ponieważ nie można nikomu zabronić budowania na placu, który stanowi jego własność, ani zmuszać do zamiany ogrodu na plac niezadrzewiony. Ale już prosto nie do pojęcia jest wycinanie drzew na skweru przy zbiegu Mokotowskiej i Kruczej lub pozbawianie Kopernika małego zielonego dywanika, który miał pod cokołem.

Istnieje w Warszawie Towarzystwo Ochrony Zabytków starej Warszawy. Czy nie należałoby pomyśleć o stworzeniu towarzystwa ochrony zieleni, któreby postawiło sobie za zadanie walkę z barbarzyństwem wrogów drzew i trawników?

Echa strajku tramwajarzy

Sprawa aresztowanych

Jak nam komunikuje Związek Pracowników Komunalnych i Instytucji Użyteczności Publ. Oddział VI (Tramwaje), sprawę zaarrestowanych, w związku ze strajkiem, tramwajarzy powierzone tow. adw. Henrykowi Gackiemu. W dniach 13, 15 i 17 b. m. interwenjował on w Policji Politycznej i u Sędziego Śledczego do spraw politycznych, p. Kwiatkowskiego.

Urząd Prokuratorski zakwalifikował rzekome przestępstwo aresztowanych tramwajarzy z art. 102 i 125 K. K.

W dniu 13 czerwca Sędzia Śledczy p. Kwiatkowski zbadał wszystkich aresztowanych, poczem, w stosunku do wszystkich zastosował, jako środek prewencyjny, areszt bezwzględny, oraz oświadczył tow. adw. Gackiemu, interwenjującemu w sprawie zmiany środka prewencyjnego, iż ewentualna zmiana nastąpić może dopiero w ciągu 3 tygodni, po dokonaniu pewnych czynności śledczych.

O ile nam wiadomo, sprawa aresztowanych tramwajarzy przesłana została ponownie do policji politycznej celem uzupełnienia dochodzenia. Śledztwo w stosunku do wszystkich prowadzone jest łącznie.

Twierdzenie, jakoby związek nasz tą sprawą się nie zajmował i nie czynił starań o wolnienie aresztowanych jest wyssane z palca. W sprawie aresztowanych interwenjował jedynie tow. adw. Gacki — i żaden inny związek tą sprawą się nie zajął.

SPOTKANIA MŁODZIEŻY TUROWEJ

W ciągu najbliższych dni odbędzie się w Polsce sześć spotkań młodzieży robotniczej, zorganizowanej w Organizacji Młodzieży T. U. R. Nie zbraknie na spotkaniach i czerwonych harcerzy, na których patrzymy ze wzruszeniem, boć to nasi następcy.

Spotkania odbędą się w następujących miejscowościach:

21 czerwca (niedziela) w Trzebinie dla Krakowa i okręgu krakowskiego i małopolski zachodniej,

28 czerwca (niedziela) w Okręgliku — dla Łodzi i okręgu łódzkiego, w Sulejowie — dla Piotrkowa i Okręgu Piotrkowskiego.

w Boryslawiu — dla Lwowa i okręgu lwowskiego oraz Małopolski wschodniej,

w Blachowni — dla Częstochowy i okręgu częstochowsko-radomskiego,

w Żyrardowie — dla Warszawy, okr. Warszawa Podmiejska, Kutna, Łomży, Siedlec, Radomia, Włocławka, Płocka, Lublina.

ZWRÓĆMY UWAGĘ NA GIMNAZJA PAŃSTWOWE

TRAGICZNE SAMOBÓJSTWO UCZNIA GIMNAZJUM W ZDOŁBUNOWIE.

Piszą nam ze Zdobunowa:

Całe miasto powiatowe Zdobunów — i okolica — zostały poruszane do głębi tragicznym wypadkiem, jaki się tu niedawno wydarzył.

Oto uczeń V klasy Państwowego gimnazjum, Krasicki, targnął się na życie. W szkole powiedziano mu podobno: „żebyś ty był najlepszym, to i tak nie przejdiesz do następnej klasy” (?). Wobec tego, w strachu przed „dwójką”, chłopiec, syn kolejarza, rzucając dobrą nadzieję, tak się przejął temi słowami, że — po powrocie ze szkoły do domu odmówił z placem zjedzenia obiadu, wyszedł na strych i wystrzelił z rewolweru odebrał sobie życie.

Niestety, musimy również nadmienić, że zarówno w Zdobunowie, Równem, Krzemieńcu, jak i innych miejscowościach — przy przechodzeniu dzieci z klasy do klasy, lub przy egzaminach, dużą rolę odgrywa protekcja. Sprawy te należy zbadać.

I. T.

ZJAZD ZWIĄZKÓW LOKATORÓW

D. 20 i 21 b. m. odbędzie się w Warszawie zjazd walny Zjednoczenia Związków lokatorów i sublokatorów Rzeczypospolitej Polskiej.

Otwarcie zjazdu i pierwszy dzień obrad odbędzie się w sali rady miejskiej m. st. Warszawy, o g. 11 r.

Dnia następnego obrady będą się toczyły w lokalu powszechnego Związku lokatorów i sublokatorów Rzeczypospolitej Polskiej, ul. Leszno Nr. 53.

Na zjeździe wygłoszone będą referaty w sprawie ożywienia ruchu budowlanego i źródeł finansowych na budownictwo tanich mieszkań, w sprawie nowelizacji ochrony lokatorów, oraz o zadaniach zrzeszeń lokatorów. Referaty m. in. zgłosili: dr. Mierzyński, tow. Stanisław Rapalski — wiceprezydent m. Łodzi, Paweł Ławkowicz, radny B. W. Rodzi, Paweł Ławkowicz, radny B. W. Konrad Kmita, adw. Ludwik Grosfeld, tow. inż. Stanisław Trylski oraz dr. inż. Czesław Zylbercwaig. Zjazd dokona wyborów nowych władz Zjednoczenia.

Min. kolei udzieliło dla uczestników zjazdu zniżki wysokości 50 proc. powrotnego biletu na pociągi osobowe, mieszane lub pośpieszne.

Turowcy! Czyńcie intensywne przygotowania. Gromadnie jeżdżajcie do miejscowości, gdzie odbywać się będą spotkania.

Wszyscy na spotkania!

TAJEMNICZY STRZAŁ DO REDAKCJI A.T.E.

Wielkie poruszenie w kołach polityczno-dziennikarskich stolicy wywołał tajemniczy zamach, jakiego wczoraj w nocy dokonano na redakcję ATE (Agencja Telegraficzna Express), której lokal mieści się przy ul. Nowy Świat 46.

Pracownicy, znajdujący się w lokalu, usłyszeli nagle brzęk strzelonych szyb. Po bliższym zbadaniu okazało się, że szybą strzeloną została kula, która wpadła przez jedno okno, przebiła grube obite wołokiem drzwi oraz podwójne okno w przyłegłym pokoju. Z kierunku lotu pocisku ustalono, iż przeleciał on nad biurkiem dyżurnego redaktora, który — gdyby znajdował się na swym zwykłym miejscu — zostałby ugodzony kulą w głowę.

Sprawa ta przedstawia się tem więcej tajemniczo, że nikt z lokatorów tego domu nie słyszał odgłosu wystrzału. Z tego należy wnioskować, że strzał dany został z rewalweru, zaopatrzonego w tłumik.

Ponieważ kula przeszła nawłot przez grube, obite drzwi, istnieje przypuszczenie, że została ona wystrzelona z karabinu lub rewolweru dużego kalibru, jak „Nagan” lub „Parabellum”.

Sprawy tej jeszcze nie wyjaśniono, gdyż kuli odnaleźć nie zdołano. Nieznany sprawca strzelił prawdopodobnie z kulki schodowej lub — co mniej prawdopodobne — z jednego z prywatnych mieszkań, sąsiadujących z lokalem redakcyjnym.

Tło zamachu również okryte jest jeszcze tajemnicą. Policja prowadzi dochodzenie.

Pluskwy przebywają w brudnych szczelinach, unikając dziennego światła, w nocy zaś wypelzają, aby bolesnym kąsaniem przerywać nam sen i wypoczynek. Należy je niszczyć, rozpylając Flit do szpar i szczelin. Flit niszczy doszczętnie muchy, komary, pchły, mrówki, mole, pluskwy, karaluchy oraz ich zarodki. Rozpylony Flit, aczkolwiek zabójczy dla owadów, jest zupełnie nieszkodliwym dla ludzi. Łatwy w użyciu. Nie płami. Flit nie należy porównywać do innych środków na owady. Zjadajcie żółtej blaszanki z czarną opaską, wystrzegając się naśladownictwa.

Rozpylajmy

FLIT

Oryginalny Flit sprzedawany jest wyłącznie w hermetycznie zamkniętych blaszankach.

WYJASNIENIE

Uprzejmie proszę o umieszczenie w najbliższym Nr. „Robotnika” sprostowania notatki, umieszczonej w Nr. 127 z dn. 18 czerwca b. r. pod tytułem „Znalazł pracę i śmierć” i t. treści następującej:

Nieprawdą jest jakoby remont domu mego przy ul. Białej 2 odbywał się pod osobistym moim nadzorem, a prawdą jest że praca nad remontem odbywa się pod nadzorem przedsiębiorcy budowlanego Jana Majaka, któremu całkowicie powierzony został remont powyższego domu za ogólną ryczałtową sumę. Zaznaczam przytem, że remont dokonywany jest na skutek nakazu Inspekcji Budowlanej.

Wykonywane roboty remontowe oraz gruz i pył dają się we znaki mieszkańcom remontowanego i okolicznych domów tak samo, jak i roboty tego rodzaju przy odnawianiu innych domów. W. Jaruzelski.

SENAT SZKOŁY GŁÓWNEJ

Senat Akademicki Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego na 1931/32 rok akademicki ukonstytuował się, jak następuje: Rektor — prof. inż. Stefan Biedrzycki (ponownie); Proroktor — prof. Józef Mikulowski-Pomorski (ponownie); Dziekan Wydziału Rolniczego — prof. Witold Staniszkis (ponownie); Dziekan Wydziału Leśnego — prof. dr. inż. Witold Wierzbicki; Dziekan Wydziału Ogrodniczego — prof. dr. Włodzimierz Gojczakowski (ponownie).

POKWITOWANIE

NA ROB. TOW. PRZYJACIÓŁ DZIECI.

Tytułem kary ed robotn. fabr. Sp. Akc. „Kabel”: 1) P.-k. J. zł. 2, 2) R.-t. J. zł. 1,50

CO SŁYCHAĆ NA ŚWIECIE

SZARANCA. Kolonia angielska w Afryce: Kenia, nawiedzona została klęską szarańczy, która zniszczyła około 20 milionów hektarów.

W okręgu Kisumu, gdzie znajdują się kolonie z Europy, szarańcza zniszczyła 4/5 urodzaju. Wielu prowincjom grozi głód.

POŻAR OKRĘTU. W porcie Hamilton na wyspach Bermudzkich spłonął jeden z największych na świecie okrętów motorowych „Bermuda”, którego pojemność wynosiła 19,000 ton. Pożar wybuchł wczesnym rankiem i rozszerzał się z tak wielką gwałtownością, że członkowie załogi musieli opuścić statek w bieżelnice.

W czasie pożaru zginęły 2 osoby. Około 60 osób, biorących udział w akcji ratunkowej, uległo poparzeniu. Przewieziono je do szpitala. 360 pasażerów umieszczono na innym parowcu.

ŚMIERTELNY WYBUCH NA KOPALNI. W Mons w kopalni węgla nastąpił wybuch, który spowodował śmierć jednej osoby. Dwie inne odniosły ciężkie rany.

PETARDY W TURYNIE. Ubiegłej nocy na przedmieściu miasta nastąpił wybuch trzech petard, który niewyrządził żadnych szkód.

„NAUTILUS” JUŻ NAPRAWIONY. Komendant łodzi podwodnej „Nautilus” nadesłał wiadomość, iż mechanicy zdołali naprawić motor łodzi. Podróż do Irlandji odbywa się jednak przy pomocy krajoznika „Wyoming”, który holuje łódź.

PROCES MATKOBOJCZY. Przed sądem berlińskim rozpoczął się sensacyjny proces o matkobójstwo. Oskarżonym jest 26-letni Thielecke, który w sierpniu ub. r. zamordował swoją matkę w łazience, zadając jej 17 ran sztyłem. Po dokonaniu morderstwa obandażował zwłoki w sposób, jaki używają indjanie przy sporządzaniu mumii i opakował je w prześcieradło. Morderca przenocował tę noc w mieszkaniu, a dopiero następnego dnia zgłosił się na policję. Oskarżony twierdzi, że działał w obronie własnej. Jest to osobnik o usposobieniu fantastycznym, który uważał się za literata i występował pod egzotycznym nazwiskiem Calistos Balitrop.

BUDŻET I ARMIA STANÓW ZJEDNOCZONYCH. W związku z ogłoszeniem przez Stany Zjednoczone oficjalnego stanu wojny prasa angielska zamieszcza dane dotyczące armji i floty angielskiej, które zaczęłyby składać się z preliminarza budżetowego. Siły zbrojne Wielkiej Brytanji przedstawiają się według tego zestawienia następująco: a) armja terytorjalna, włączająca rezerwistów i milicję na Malcie i Bermudach — 412,197 ludzi; b) armja w Indjach angielskich — 61,000 ludzi; c) marynarka wojenna — 93,650 ludzi; d) królewski korpus lotniczy — 32,000 ludzi. Wydatki wynoszą na marynarkę — 51,6 milionów funtów, na armję lądową — 39,9, na korpus lotniczy — 18,1 milj. funtów.

„ATENEUM” — JEST TEATREM LUDZI PRACY

to chodzić do kina. Musi przyjść czas, że i film będzie się różnicował, że dla rozmaitych poziomów będzie tworzył rozmaicie.

W obrębie naszej sprawy, ukazuje nam Francja ciekawe zjawiska. Poeta (i teoretyk sztuki) Paweł Valéry otoczony jest grubym kręgiem czytelników adoratorów, przeciwników, obserwatorów. Nie czują na sobie żadnego kryzysu poezji — dlaczego? Bo Valéry stał na jednym odcinku poezji, zwrócił się tylko do jednego odłamu czytelniczego i wymagania tego odłamu spełnił. Odłamek, tym jest dla niego elita, a zwrot — ku niej nosi u niego charakter konserwatywny, społecznie zacofany. Lecz istnieje jeszcze elita postępu elita umysłów oddanych ideałom progresywnym i działanie na tym odcinku może być w stosunku do odcinka robotniczego współpracą na odległość.

— Ale poza horyzontem odcinków i poziomów istnieje jeszcze, moim zdaniem, bardzo ważny czynnik: ideologia. Brak ideologii, brak odwagi w wypowiedzaniu się jest również jednym z powodów obecnego stanu rzeczy. Nie sądzi pan?

— Istotnie. Łączy się to zresztą z owym postulatami dzieła dla wszystkich. Skoro dla wszystkich, to także ideologicznie dla wszystkich.

— Myślę również o zużytych rekwizytach poetyckich, które zniechęcają do poezji szerszą publiczność. Przecie większość poetów wciąż jednak pisze o „czerwonej jesieni”, o „jesieni czerwonej” i jeszcze raz d'a odmianny o „rudej jesieni”.

— Świetnie! Sądzę, że mówiąc o szerszej publiczności, na Pan na myśli owego średniego czytelnika. Z pańskiej uwagi wynika uzupełnienie podanej przexemnie przyczyny kryzysu poezji. Istotnie — nawet tego średniego czytelnika nie umiej zadowolnić nasi poeci, ograniczający swą pracę poetycką do przestawiania przmiotników, lub podstawiania jednych pod drugie.

Wiadomości z całego kraju

KAPITALISTYCZNA KOMISJA BADA GOSPODARKE KAPITALISTÓW NA GÓRNYM ŚLĄSKU

Od szeregu dni zapowiadano przyjazd na Śląsk specjalnej Komisji, która ma zbadać warunki produkcji w hutnictwie żelaza i orzec, czy płace akordowe mają być obniżone. Obecnie istotnie przyjechało na Śląsk dwóch panów, a to: Lütze-Türk z Min. Pracy, oraz Oziembowski z Min. Przemysłu. Oni to, do spółki z inż. Maskem i naczelnikiem

Wydziału Przemysłowego Rudkowskim mają badać gospodarkę kapitalistów i orzekać o płacach.

Tego rodzaju traktowanie sprawy zakrawa na kpiny z robotników. Można z góry przewidzieć wyniki badań. Komisję tę wyjednały — jak wiadomo — żółte związki śląskie.

SANATOR SKAZANY NA 4 LATA WIĘZIENIA ZA SZPIEGOSTWO

Jak donosiliśmy we wczorajszym numerze, na tajnej rozprawie przed Sądem Okręgowym w Katowicach został skazany na 4 lata więzienia osławiony Ignacy Stachowiak, któremu udowodniono kontakt z wywiadem nie-

mieckim w Gdańsku.

Okazuje się, że Stachowiak swego czasu za niewiadome pieniądze wydawał na Śląsku pismo „Polska Pacyfistyczna”, o kierunku wybitnie „sanacyjnym”.

OPIEKA ŁÓDZKICH WŁADZ MIEJSKICH NAD DZIEĆMI

Z dniem 1 lipca uruchomione zostaną męskie półkolonie letnie, na których przebywać będzie w roku bieżącym 7.000 dzieci, uczniów szkół powszechnych. Niezależnie od tego, wysłanych zostanie na koszt Magistratu około 400

dzieci na kolonie wypoczynkowe.

Pozatem, w ciągu bieżącego sezonu letniego, przebywać będzie w miejskim prewentyrium dla dzieci piśsiowo chorych 500 dzieci wyłącznie na koszt miasta.

KAMIENICZNY ŁÓDZCY CHCĄ OBNIŻYĆ PŁACĘ DOZORCOM O 10 I 15 PROC.

Związki właścicieli nieruchomości wypowiedziały obowiązującą umowę z dozorcami domowymi, wysuwając żądanie obniżenia płac dozorców o 15% w domach skanalizowanych i o 10% w domach nieskanalizowanych.

Natomiast Związek klasowy dozorc-

ców domowych wystąpił z żądaniem podwyższenia płac o 25%.

Zatarg ten będzie przedmiotem konferencji u inspektora pracy.

Związek dozorców domowych uchwałił, w razie nieuwzględnienia żądań, podjąć akcję strajkową.

RZEŹNICY W ŁODZI ŻĄDAJĄ PODWYŻSZENIA CEN MIĘSA

Związki rzeźników w Łodzi wystąpiły do Magistratu z żądaniem podwyższenia cen mięsa wieprzowego, oraz wyrobów masarskich o 10%.

Decyzję w tej sprawie powożmie magistrat na najbliższym posiedzeniu.

Zaznaczyć należy, że mięso i przetwory masarskie są jedynymi artykułami

mi żywnościowymi, które w ostatnich trzech miesiącach nie uległy znacznej zmianie.

Wzrost bowiem cen maki, pieczywa, nabiału, kaszy i t. d. w okresie od lutego do chwili obecnej wynosi przeciętnie 25%.

ŚMIERĆ LOTNIKA.

W środę o godz. 18.05 członek śląskiego Klubu Lotniczego, pilot turystyczny ZYGMUNT PRABUCKI, odbywał lot nad lotniskiem w Katowicach. W pewnym momencie, przy zbyt ostrym wirażu, aparat stracił szybkość i spadł na ziemię, przyczem straszany został silnik i lewe skrzydło. Pilot Prabucki został ciężko ranny i po przewiezieniu go do szpitala, zmarł.

WIELKI NAPAD RABUNKOWY W ŁODZI

W środę dokonano w Łodzi napadu rabunkowego.

O godz. 11-ej przed południem kasjer firmy „Karol Krening” 26-letni Alfons Michel podjął w jednym z banków 27.000 zł. Pieniądże te wiozł w walizce w powozie fabrycznym.

W drodze do fabryki, która mieści się przy ul. Nowokątnej 5/7, na prze-

jeździe kolejowym, oddzielającym ul. Nowokątną od ul. Kątnej, zatrzymało powóz 6-ciu osobników, uzbrojonych w rewolwery. Dwaj bandyci chwycili konie za uzdy, pozostali zaś przystąpili do rabunku. Ponadto kilku bandytów było ustawionych na czatach. Pod groźbą rewolwerów bandyci wyrwali kasjerowi walizkę, poczem szybko wsiedli do oczekującej na nich taksówki. Odjeżdżając, oddali kilka strzałów, z których jeden ranił przypadkowo bandytę, znajdującą się na czatach. Bandyci zatrzymali wówczas taksówkę, wciągnęli rannego kolego do środka i umknęli.

Zawiadomiona natychmiast policja rozpoczęła pościg. Jak się okazało, bandyci czatowali już od kilku godzin na torze kolejowym i nie dopuszczali przechodniów, twierdząc, że są wywiadowcami policyjnymi i mają rozkaz oczyszczenia całkowicie od przechodniów toru kolejowego.

O PRZYZYNACH KRYZYSU POEZJI

WYWIAD Z TADEUSZEM PEIPEREM

Niedawno w prasie warszawskiej ukazał się szereg artykułów omawiających z jednej strony brak szerszych zainteresowań poezją w Polsce z drugiej zaś usiłujący dotrzeć przyczyn tego faktu. Padły takie słowa jak: epigoniizm, kryzys, nawet bankructwo. Rzecz oczywista, temat nie został wyczerpany. Omówione zostały tylko kwestje, rzekłbym osobistego stosunku poety do tworzywa i zakoficzone nieusprawiedliwianiem się w rzeczywistości stwierdzeniem: tradycje Norwida.

Ponieważ sprawa zasługuje na to, aby ją jeszcze raz podnieść, zwróciłem się przeto do pisarza, który poezję swoją uważa za „poezję jutra”.

— Co pan sądzi o kryzysie, jaki przeżywa u nas również i poezja? — to było moje pierwsze pytanie.

— Jedną z najważniejszych przyczyn polskiego kryzysu poezji jest — zdaniem moim — postulat dzieła dla wszystkich, dzieła „przemawiającego do wszystkich”. Niezawsze występuje on w postaci sprzecywanej zasady estetycznej lub choćby tylko wyraźnego wyznacznika, czasem przybiera postać księgarskiego buchaltera i patrzy na dzieło sztuki poprzez rozległość jego sprzedaży, innym razem wytwarza inne, lecz podobne warunki wartości, a prawie zawsze różniemi swemi rozgałęzieniami działa jeszcze w podświadomości autorów lub tylko w milczących schowkach ich dusz. Chyba nigdzie na świecie nie utrzymuje się, jak u nas, twierdzenie, że dobre dzieło sztuki podoba się wszystkim. Już w „Nowych ustach” wystąpiłem przeciwko tej idei, widząc w niej jeden z gorszych przekazów, odziedziczonych przez polską umysłowość po romantyzmie Mickiewicza.

Uważam, że aby literatura mogła spełnić swoją funkcję musi różnicować się. Musi rozbić się na odcinki: ludowy, inteligentki, burżujski, odcinek elity umysłowej, czy jak je tam nazywać będziemy. Tymczasem u nas myśli się o dziełach, któreby się podobały wszystkim, a takie dzieła „wszystkimowate” nie spełniają naprawdę marzeń niczyich. W rezultacie nie mamy ani literatury dla robotników, ani dla elity umysłowej.

W praktyce holdowanie literaturze „wszystkimowatej” prowadzi do tego, że nasi poeci piszą dla typu czytelnika, który możemy nazwać średnim, przy czem oddają się nadziei, że równocześnie trafią trochę w górę i trochę w dół. Znamy wszyscy tego średniego czytelnika, wiemy, że skierowuje on swą wrażliwość ku wszelkim, a tak licznym pokusom jakimi go wabi życie nowoczesne. Znalazł więc w naszych czasach dla swych upodobań tyle nowych obiektów, że popyt na poezję zmniejszył się.

Skoro zaś ani robotnicy, ani umysły elity poezji dla siebie nie znajdują, a typ średni czytelnika zastępuje ją innymi obiektami, nadprodukcja staje się zjawiskiem koniecznym i oto jedna z przyczyn kryzysu poezji. Do czego prowadzi sztuka „wszystkimowata”, o tem świadczy upadek kina. Światowa produkcja filmowa ma nastawienie podobne do nastawienia polskiej poezji: celuje w widza średniego, w nadziei, że trafi równocześnie w przyległości więc obejmie mniej więcej wszystkich. Na dłuższą metę okazuje się to kalkulacją mylną, bo w końcu umysły, wznoszące się ponad poziom średni, znajdują w kinie nudę, od której uciekają. W ostatnich latach filmu niemego nie można już by-

nego. Otóż zastanawiam się nad tem, czy czasy, które przeżywamy nie stwarzają warunków dla szczególnego wzrostu jednego tylko gatunku literackiego. Nieraz wydaje się jakoby dzisiejsi ludzie odczuwali głód takiej literatury, w jakiej ukazywaliby się oni sami, lecz w sposób jaśniejszy niż w życiu. Jeśli głód ten jest dzisiaj bardziej wyłączny, to dlatego, że warunki życia są zupełnie nowe w swych dotkliwych trudnościach, w swych dręczących zagadkach i w swych tak zastanawiających przemianach. Głodowi temu mogłaby uczynić zadość literatura, którą dla uniknięcia podejrzenia o nawiązanie do historycznych kierunków w rodzaju naturalizmu, psychologizmu, realizmu — należałoby może nazwać literaturą podobizn. Powieść miałaby tu najwięcej możliwości i chyba dlatego ona jest właśnie gatunkiem literackim najbardziej dzisiaj faworyzowanym. Poezja naskutek swej istoty, swej formy specyficznej nie potrafi wziąć w siebie całej złożoności życiowej i to może też skazuje ją na kryzys. A teraz ja pana zapytam co pan o tem sądzi?

— Wobec zjawisk, jakie zachodzą na terenie światowym, wobec z wysiłkiem, powoli kształtującej się rzeczywistości nowej, wobec dręczącego pytania, jaką ma być, gdzie i jaką być powinna, poeta współczesny z materiałem twórczym, którym operuje, jest beznadziejnie i beznadziejnie. Myślę, że jeżeli naprawdę ma co do powiedzenia, że jeżeli chce, aby jego idee trafiły do odbiorcy, jeżeli wypowiedź swoją uważa za celową, za konieczną, powinien szukać innych dróg, niż poezja.

Jeżeli drogą tą nie miałyby być powieści, niechaj stworzy sobie trybunę z innymi na ten temat, jeżeli pan pozwoli, pomówimy innym razem.

Aleksander Maliszewski.

Z ŻYCIA PARTJI ARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

W piątek, 19 czerwca 1931 r. o godz. 7 wiecz. odbędą się zebrania na dzielnicach dla towarzyszy i sympatyków Partji.

MARYMONT — ŻOLIBÓRZ, ul. Krasieńskiego 10, ref. wygłosi tow. Arciszewski na temat „Partja socjalistyczna a Zw. Zawodowe”.

NOWE-BRUDNO, ul. Siedzińska 5 m. 10, ref. tow. Kuczewski na temat „Partja socjalistyczna a Zw. Zawodowe”.

OCHOTA, Przemyska 18, ref. tow. Lesniewski na temat „Partja socjalistyczna a Zw. Zawodowe”.

JEROZOLIMA, Leszno 53, ref. tow. Wintoroh na temat „Kapitał po wojnie”.

CZERNIAKÓW, Nowosielecka 1, ref. tow. Nowickiego „Wojna i pokój”.

POWAŻKI, Dzielna 95, ref. tow. Szymanowskiego na temat: „Kapitałizm i socjalizm po wojnie”.

WOLA — CZYSTE, Grzybowska 57, ref. tow. dr. Libermana.

POWISŁE, Czerwonego Krzyża 20, ref. tow. Jabłońskiego na temat: Papież, Państwo, Klasa robotnicza.

MOKOTÓW, Chocimska 23, zebranie pracowników miejskich ref. tow. dr. Haupa.

DZIELNICA ŚRÓDMIEŚCIE (Warecka 7).

W piątek, dnia 19.6 o godz. 7 wiecz. odbędzie się Ogólne Zebranie członków. Posiedzenie Komitetu odbędzie się o godz. 6.30 wiecz.

PRAGA, ul. Targowa 44, Walne zebranie członków Dzielnicy, na porządku dziennym. Wybór nowego Komitetu, o godz. 6 w I terminie 6 m. 30 w II terminie.

POWISŁE, godz. 6 po poł. posiedzenie Komitetu.

CZERNIAKÓW, godz. 6 wiecz. posiedzenie Komitetu Dzielnicy.

STARÓWKA, godz. 7 wiecz. posiedzenie Komitetu Dzielnicy.

Organizacja Młodzieży T. U. R.

PODMIEJSKA ORGANIZACJA
MŁODZIEŻY T. U. R.

Pluszcz — zebranie organizacyjne odbędzie się w niedzielę. Ref. tow. Stanisław Niemyski.

KURS INSTRUKTORSKI Podm. Organ. Młodz. T. U. R. Wykłady odbędą się w piątek o g. 18 w lokalu Z. Z. K., Czerwonego Krzyża 20.

CO USŁYSZYMY PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO

PIĄTEK, 19 b. m.

11.40 — 11.55, Przegląd Prasy, 11.58 — 12.05, Sygnał czasu. Hejnał z wieży Mariackiej w Krakowie, 12.05 — 12.10, Odczytanie programu na dzień bieżący, 12.10 — 13.10, Płyty, 13.10 — 13.20, Komunikat PIM-a, 14.50 — 15.10, Komunikat gospodarczy, 15.25 — 15.45, „O zawodzie handlowym”, 15.45 — 16.00, Z życia Polskich Zespołów Śpiewaczych i Muzycznych, 16.00 — 16.10, Kącik krótkofalowy, 16.10 — 16.30, Płyty, 16.30 — 16.45, Kącik L. S. G. Aktualja, 16.50 — 17.10, Lekcja języka francuskiego, 17.15 — 17.35, Płyty, 17.35 — 18.00, „Bitwa pod Wilmem w r. 1831” — wygł. kpt. St. Płoski, 18.00 — 19.00, Koncert mandolinistów, 19.00 — 19.20, Rozmaitości, 19.20 — 19.40, Płyty, 19.40 — 19.55, Giełda rolnicza, 19.55 — 20.00, Komunikat PIM-a, 20.15 — 21.00, Koncert symfoniczny, 21.00 — 21.15, Feljton p. t. „Uroczę miasto Sewilla” — wygł. p. Td. Strzeliski, 21.20 — 22.00, Dalszy ciąg koncertu, 22.00 — 22.15, — Inż. Z. Troniewski wygł. feljton p. t. „Melodie kamieni”, 22.20 — 22.30, Komunikaty, 22.30 — 23.00, Wesoła audycja p. t. „Piosenka w salonie”. Transmisja ze Lwowa, 23.00 — 24.00, Muzyka lekka i taneczna.

TABELA WYGRANYCH LOTERJI PAŃSTWOWEJ

Wczoraj podczas ciągnięcia II kl. loterii państwowej główne wygrane padły na następujące numery:

Zł. 10,000 — 172356.
Zł. 5,000 — 172269 184412.
Zł. 1,000 — 138777 167115 201945.
Zł. 500 — 87249 91707 127669.
Zł. 400 — 42323 63012 64582 66679 67996 189940 191897.
Zł. 300 — 35351 36055 40267 55015 67087 74100 81940 89977 93528 105728 119177 125925 141691 153369 162679 168266 199658 201129 202764 205827 206876 206960 207868.
Zł. 200 — 2419 6308 12657 17824 18052 18056 18640 18945 18978 23626 27186 30213 36149 40924 41272 42275 42288 47564 55050 66844 73186 73195 75295 73385 81246 83382 88386 88391 88981 91328 97316 95502 96899 99833 103757 103824 106308 111578 111724 111826 114845 115909 120198 130762 135806 138466 138719 142264 143766 146621 149711 151265 154279 156462 156967 157779 170783 171429 172758 173160 179580 182072 188360 188695 195653 198336 200644 201999 204871 206545.

KRONIKA STOLECZNA

WYSTAWA BUDOWLANA.

Komitet organizacyjny wystawy budowlanej roku 1935 wystąpił do ministra przemysłu i handlu w sprawie uzyskania koncesji na urządzenie tej wystawy, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Po otrzymaniu aktu koncesyjnego utworzona będzie formalna spółka wystawowa z udziałem rządu i miasta. Koszt urządzenia wystawy wyniesie około 15 milionów złotych.

CZEM NAS TRUJĄ.

Zestawienie pracowni chemicznej miejskiego instytutu higieny za miesiąc maj wykazuje że na ogólną liczbę 2625 analiz wykryto 185 zafałszowań a 44 wypadków sprzedaży artykułów niezdatnych do użytku. Mleka zbadano 715 prób, w czym wykryto 38 zafałszowanych, masła 913 prób w tej liczbie 80 zafałszowanych a 24 zepsutego masła, serów 13 prób (4 niezdatne), mięsa i wędlin 77 prób w tej liczbie 36 z domieszką maki i barwnika, soków 15 (wszystkie dobre) miodu 6 (dobre), lodów 91 analiz, z których 16 stwierdziły zafałszowanie, woła sodowa 86 prób (14 niezdatnych do użytku), wody studziennej pobrano i zbadano w 1 wypadku z dobrym wynikiem, filtrowanej w 9 wypadkach również z dobrym wynikiem.

WALKA Z WŚCIEKLIZNĄ.

Według sprawozdania Zakładu Oczyszczania miasta za okres roku budżetowego 1930/31 ogółem wyłapano bezpańskich lub bez opieki waleśniących się 1321 psów, z czego 304 wykupiono, 332 przekazano dla celów naukowych. Reszta psów została u-

śmiercona. Wyłapywanie psów jest szczególnie stosowane na przedmieściach, gdzie od czasu do czasu zjawiają się wypadki wścieklizny.

KARANIE POBOROWYCH ZA NIECHLUJSTWO.

Podczas tegorocznego poboru komisje poborowe stwierdzają poszczególne wypadki zawieszenia niektórych poborowych. Z pewnego poborowego można było wprost strząsać insekty. Jeden ze stawających na komisję musiał wyznać, że o ile pamięta, dotąd nigdy się nie kąpał, o czym zresztą świadczył jego wygląd. Wszyscy tacy poborowi kierowani są do miejskich zakładów sanitarnych na ul. Spokojnej, gdzie podlegają odwaszeniu i są karni bezpłatnie. Są oni karani następnie grzywnami za stawanie przed komisją poborową w stanie niechlujnym.

ZDOBIENIE BALKONÓW. Koło miłośników ogrodnictwa wspólnie z Magistratem m. Warszawy organizuje wzorem lat ubiegłych konkursy zdobienia balkonów i okien. Za najpiękniejsze balkony zostanie przyznana nagroda. Udział w konkursie należy zgłaszać: Jerozolimka 45 m. 1, tel. 632-35.

TYGRYSICA W OGRODZIE ZOOLOGICZNYM.

Dostarczono do Miejskiego Ogrodu Zoologicznego w Warszawie wspaniałego okaz tygrysa zundajskiego, z wyspy Sumatry. Umieszczono ją razem w jednej klatce z tygrysem. W ten sposób ogród posiada dwa okazy tygrysów.

KRWAWY ZATARG O SKLEP

Przez 14 lat przy ul. Granicznej 6 mieścił się sklep z okuciami meblowymi i wyrobami żelaznymi, należący do Joska Elefanta. Przed 4 laty sukcesorzy domu, Graumannowie, uzyskali na Elefanta eksmisję. Ostatnio, z powodu kryzysu, właściciel sklepu zalegał od 2 lat za komornę. E. zgodził się wreszcie na sprzedaż sklepu pod warunkiem jednak, że otrzyma część odstępnego. Graumannowie nie zgodzili się na to. Elefant zwracał się w tej sprawie do administratora domu, Sary Hauswirthowej, proponując udanie się na sąd do rabina. H. nie zgodziła się. W tych dniach — jak zeznaje Elefant — pewnej nocy zostały założone kłódki na drzwiach jego sklepu, a własne zdjęte. Właściciel sklepu zameldował o tem w 12 komisariacie. Wczoraj wieczorem syn

Elefanta, Lejb, korespondent „przechodził” ul. Graniczną, zauważył iż boczne drzwi od strony bramy były otwarte, na progu stała jakaś dziewczynka z pędkami. Po chwili wyszedł ze sklepu nowonabyty Aaron Gąsior, który zamierza w tym sklepie założyć skład farb. Młody Elefant z okrzykiem: „Co pan tu robi!” usiłował depchnąć Gąsiora. Ostatni wciągnął E. do sklepu i porwałszy kawał żelaza ugodził E. w głowę i lewą rękę. Na krzyk napadniętego, który oczekiwał krwawej ucieczki ze sklepu, zgromadzili się przechodnie i nadszedł policjant, który zajął się zlikwidowaniem. Ranym zaopiekowali się przechodnie, przewożąc go na opatrunek do ambulatorium Pogotowia.

WCZORAJSZE WYPADKI

„WĘDKARZE” WCIAŻ GRASUJĄ.

W centrum miasta, gdyż na ul. Marszałkowskiej już od dłuższego czasu grasują szajka wyrostków, których specjalnością jest wycinanie szyb w wystawach sklepowych i kradzież towarów za pomocą specjalnego przyrządu t. zw. „wędk”. Niektóre sklepy w podobny sposób okradane już były kilka razy. Ostatnio, nocy ub. złodzieje dokonali zamachu na magazyn wyrobów nożowniczych p. f. „A. Bienkowski” (Marszałkowska 129). Po wycięciu szyby, zaczęli wyciągać nożyce, brzytwy, szczyrki i t. p. W tym czasie nadszedł nocny dozorca, który wszczął alarm. Spłoszeni złodzieje rzucili się do ucieczki w ul. Sienną i Sienkiewicza.

WYPADEK NA WYCIECZCE.

Kierownictwo szkoły powszechnej Nr. 14 (Śliska 39) urządziło wczoraj dla działwy szkolnej wycieczkę do parku w Młocinach. Uczennica 4 oddziału, 12-letnia Róża Białokamieniówna, podczas gry w piłkę nożną na faliście terenie, potknęła się i spadła z pagórka, uderzając głową o drzewo. Dziewczyna straciła przytomność. Lekarz stwierdził u dziewczynki potłuczenie lewej strony twarzy, okolicy oka i wstrząs nerwowy.

Z SĄDÓW

SPRAWA TOW. POSŁA ŚLEDZIŃSKIEGO

W Gabinetie w dn. 15 b. m. odbyła się rozprawa przeciwko tow. pos. Ludwikowi Śledzińskiemu, który oskarżony był z art. 263 k. k. w związku z przemówieniem, wygłoszonym na zgromadzeniu w sierpniu 1930 r.

Na rozprawę przybył tow. Śledziński i oświadczył, że przemówienie z powodu którego wytoczona ma sprawa, wygłosił wtedy, kiedy był posłem w poprzednim sejmie, a więc w okresie, kiedy korzystał z nietykalności poselskiej.

W obecnej kadencji tow. Śledziński jest posłem i przed Sądem stanąć może tylko w wypadku, jeżeli zostanie wydany sąd przez Sejm.

Sąd sprawę tow. Śledzińskiego odroczył.

ECHA ZABÓJSTWA W KONSTANCINIE

Sąd okręgowy, po rozpatrzeniu sprawy z oskarżenia p. Grudzielskiej i Ei-

STAN POGODY

DZIS PO BURZY CIEPŁO.

Prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: Po przejściu burz i deszczów ochłodzenie, temperatura do 22 stopni. Porywiste, potem słabe wiatry zachodnie.

Z WCZORAJSZEJ GIEŁDY

Waluty: Dolar St. Zjedn. 8.95.
Dewizy: Londyn 43.40%; Paryż 34.94, Praga 26.43; Szwajcaria 173.33; Sztokholm 239.23; Włochy 46.73; Wiedeń 125.41.
Obroty mniejsze, tendencja przeważnie mocniejsza.

KSIĄDZ, prześladowany przez władze kościelne, potrzebuje 150 zł. na opłacenie mieszkania i powrót w strony rodzinne. Ofiarę proszę składać do Adm. „Robotnika”, Warecka 7.

sertowej, które wystąpiły przeciwko pp. Eisertowi i Grudzielskiemu, zarzucając im fałszywe zeznania w konsystorz — uniewinnił obu oskarżonych.

TEATR i MUZYKA

Dzisiaj w teatrach miejskich

Wielki

o g. 8 „Hrabina”

Narodowy

o g. 8 „Raz, dwa, trzy” i „Komedja o człowieku, który redagował gazetę rolniczą”

Letni

o g. 8 „Dzieje salonu”

TEATR ATENEUM (Czerwonego Krzyża 20). Dzisiaj „Gołębie serce” Galsworthy’ego w wykonaniu całego zespołu ze Stefanem Jaraczem na czele.

TEATR WIELKI daje dzisiaj wieczór Mo-niuszkowską „Hrabinę” z pp. Piatówną w partii tytułowej.

Jutro drugie przedstawienie prześlizgniętej i atrakcyjnej „Nocy w Wenecji”.

TEATR NARODOWY. Dzisiaj i dni następnych pełne humoru komedje: Fr. Molnara p. t. „Raz, dwa, trzy”, oraz M. Twaina p. t. „Komedja o człowieku, który redagował gazetę rolniczą”.

W pełnych próbach pod kierunkiem dyr. Chaberskiego głośna komedja A. Birabeau i J. Dollega p. t. „Lazurowe wybrzeże”.

TEATR LETNI. Dzisiaj satyra K. Wroczyńskiego p. t. „Dzieje salonu”.

W pełnych próbach pod kierunkiem reżyserskim p. Janusza doskonała krotoczwila Fr. Arnolda i E. Pacha p. t. „Hiszpańska mucha”, która grana przed wojną, cieszyła się olbrzymim powodzeniem.

TEATR POLSKI gra codziennie komedję muzyczną „Marjetta”.

TEATR MAŁY. Dzisiaj i jutro wypełniająca co wieczór salę do ostatniego miejsca komedja angielska „Pierwsza pani Frazer”.

TEATR ŁÓDZKI (w kinie „Capitol”, Marszałkowska 125). Łódzki teatr miejski, który w zeszłym roku grał z wielkim sukcesem sztukę „Cjankali”, gra głośną komedję amerykańską Anny Nicols p. t. „Potrójne wesele”.

TEATR NOWOŚCI daje ostatnie dni prześlizgniętej operetki Abrahama, Wiktoria i jej huzar”. Role główne grają: J. Kulczycka, St. Ryśka, J. Radwanówna, M. Wawrzynowicz, Wł. Szczawiński, J. Redo, M. Tatrzański, W. Ostrowski i inni. Przy pulpicie J. Hirsfeld. Akcja rozgrywa się na Syberji, w Japonii, Piotrogrodzie i w Dorosnie na Węgrzech.

TEATR „QUI PRO QUO”. Tryskająca żywiołowym humorem rewja „Panie mini-

strze”, koncertowo grana prze z cały zespół.

TEATR „MORSKIE OKO”. Codziennie nowa rewja w 32 obrazach p. t. „Miljon złotych” z Pogorzelską, Krukowskim, Bodo, Nowicką, Antoszoną, duetem Ney i Wojcieszka na czele całego zespołu.

JUTRO PREMIERA w „WESOŁYM WIECZORZE”. Jutro „Wesoły Wieczór” występuje z premierą rewji p. t. „Bez euflera”, która będzie przeglądem przebojów ze wszystkich poprzednich rewji. Zapowiedź tej premiery wywołała wielkie zainteresowanie.

TEATR REWJI „NOWY ANANAS”. Codziennie rewja „Kobieta, wino, śpiew” z Runowiecką, Borońskim, Belskim, Kosztskim i parą baletową Prokopiakówna i Heinrich na czele.

TEATR REWJA „MIG-ON”. „Zmiana dekoracji” rewja humoru i śmiechu w 16 obrazach.

TEATR REWJI i OPERETKI (Chłodna nr. 49). Dzisiaj i codziennie występy artystów.

TEATR BAGATELA. Dzisiaj i codziennie o godz. 8.30 wiecz. rewja „Gwiazdy w Bagateli”.

ALEKSANDER ZELWEROWICZ W SZTUCE J. A. HERTZA p. t. „MŁODY LAS”. Korzystając z występów Al. Zelwerowicza w Teatrze Narodowym, dyrekcja teatru daje w przyszłym tygodniu głośną sztukę Jana Adolfa Hertza p. t. „Młody las” z Al. Zelwerowiczem w roli inspektora Pakotina. „Młody las” grany będzie tylko kilkakrotnie, a to z powodu wyjazdu p. Zelwerowicza.

OSTATNIE PRZEDSTAWIENIA „POTRÓJNEGO WESELA” w CAPITOLU. Tylko do końca bież. tygodnia grać będzie Łódzki Teatr Miejski w „Capitolu” (Marszałkowska 125) znakomitą komedję Anny Nicols „Potrójne wesele”.

Dźwiękowy MIEJSKI

Długa 25 Hipoteczna 8

SOWKINO w realizacji Ogi Preobrażenskiej przedstawia:

E. Cessarskuju, R. Pustnuju, G. Babinina w dramacie na tle współczesnych stosunków wsi rosyjskiej w dźwiękowcu p. t.

„WIEJSKIE GRZECHY”

wł. Celtic. Nadprogram.

ZE SPORTU

Dzisiaj w lokalu „Elektryczność” ul. Elektryczna 3, odbędzie się doroczna Konferencja WRSKO, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie,
- 2) Wybór prezydium,
- 3) Wybór Komisji:
 - a) mandatowej
 - b) wnioskowej
 - c) matki.
- 4) Odczytanie protokołu z konferencji z 1929-30 r.
- 5) Sprawozdanie ustępującego Zarządu:
 - a) organizacyjne,
 - b) sportowe,
 - c) kasowe.
- 6) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.

NASI ZAWODNICY w ANTWERPII.

Przedwczoraj wyjechała z Warszawy drużyna warszaw. lekkoatletów na wielkie zawody do Antwerpii w składzie: Petkiewicz, Kusociński, Maszewski, Kostrzewski, Trojanowski, II i Sikorski. W zawodach tych bierze udział 6 klubów zagranicznych, a mianowicie CASG (Paryż), Achilles Club (Londyn), Snelvoters (Haga), Spora (Luxemburg) Duisburger TSV. Warszawa oraz 7 klubów belgijskich Union St. Goloise, Liegois, Racing Club, Tubantia, Berchem, Luckeren i Royal Beerschot — organizator zawodów.

PORAŻKA WARTY w MECZU z WAC (WIEDEN).

Poznańska Warta pokonana została przez wiedeński klub wiedeński WAC w

7) Dyskusja nad sprawozdaniem ustępującego Zarządu.

8) Wybór władz WRSKO.

- a) Zarządu,
- b) Komisji Rewizyjnej,
- c) Sądu Honorowego.

9) Wolne wnioski.

Zgodnie ze Statutem ZRSS, każdy klub ma prawo do jednego głosu na 20 członków. Jednocześnie Zarząd WRSKO podaje do wiadomości, iż kluby, nie mające opłaconych składek nie będą miały prawa głosu na konferencji. Przyjmowanie zaległych składek odbywać się będzie w sekretariacie WRSKO i na konferencji.

Początek konferencji o godz. 17.30 w pierwszym i o 18.30 w drugim terminie.

stosunku 0:6 (0:5). Drużyna wiedeńska miała zwiastować w pierwszej połowie wyraźną przewagę. Bramki zdobyli: Miller (3), Hittl (2) i Cisar (1). Świetnie zareprezentował się Hiden w bramce. Sędziował p. Niziński.

CIEŻKOATLETYCZNE MISTRZOSTWA ŚLĄSKA.

Tytuły ciężkoatletycznych mistrzów Śląska zdobyli: zapasy w kugicia — Gąsior, w piórkowa — Worok, w lekka — Gąsior, w półśrednia — Mańka, w średnia — Gąsior, w półciężka — Uher, w ciężka — Zeug. Podnoszenie ciężarów: w kugicia — Knoppek, w piórkowa — Rusek, w lekka — Frychel, w średnia — Pleczka, w półciężka — Ejhorn, w ciężka — Zeug.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

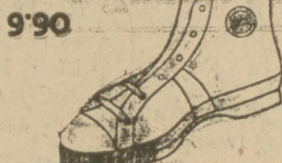
GOSPODYNi w średnim wieku z długoletnią praktyką, poszukuje posady do pojedynczej osoby. Wiadomość: Administracja Robotnika pod A. J.

MALARZ-DEKORATOR, poszukuje jakiegokolwiek pracy, gdyż ginie z głodu i nędzy. Oferty składać do Adm. „Robotnika”, Warecka 7, pod „Malarz-dekorator”.

Place od 5 groszy pod Warszawa na spłaty dwuletnie. Hoża 1-2, telefon 8-52-93, 650

Rata**NAJLEPSZE OBUWIE NA LATO.****Rata**

Fason 4432-00
Dziecięce półbutki tenisowe z brzoźowego rypsu, na elastycznej gumowej podszewie. Nadzwyczaj tanie.

Fason 4662-77
Nasze oryginalne obuwie do każdego sportu. Niezmiernie wygodne, a przytem bardzo tanie.

S 24 Po.

Fason 1905-66
Gumowe pantofelki kapeluszowe, chronią nogi przed okaleczeniem. Bardzo lekkie i przyjemne w noszeniu.

Fason 4435-00
Damskie półbutki z brzoźowego rypsu, na gumowej podszewie. Niezbędny na lato.

Fason 1195-03
Piękne, płócienne pantofelki z białego rypsu, gustownie przybrane kolorem zielonym lub niebieskim.

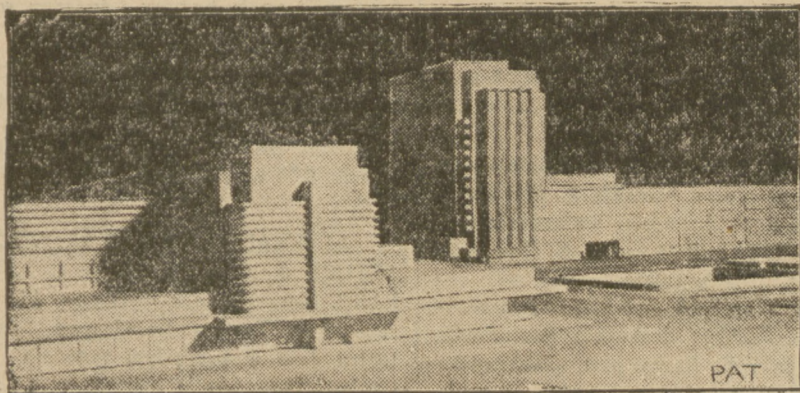

Fason 2145-70
Płócienny półbutek na paseczku, gustownie ozdobiony. Niski obcas, elegancki fason.

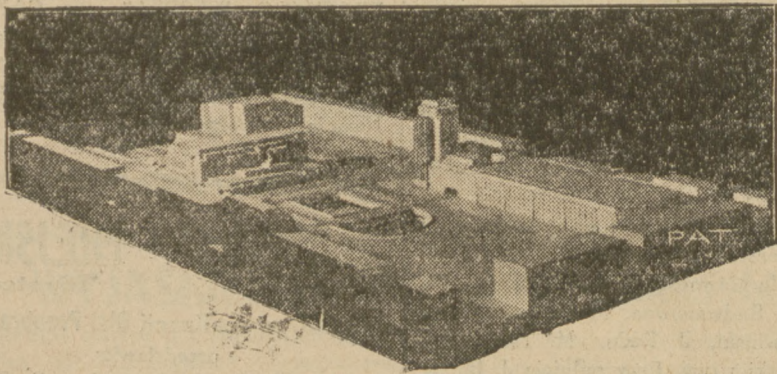
Fason 3837-14
Męskie półbutki z trwałego, szarego płótna żaglowego. Ładnie, przemyślnie wykonane. Do użytku w codziennym życiu.

TAK BĘDZIE WYGLĄDAŁ NOWY DWORZEC GŁÓWNY W WARSZAWIE

Komitet techniczny, w którego skład weszli przedstawiciele kilku ministerstw, magistratu i zrzeszeń architektów, zatwierdził projekt nowego Dworca Głównego, opracowany przez zna-

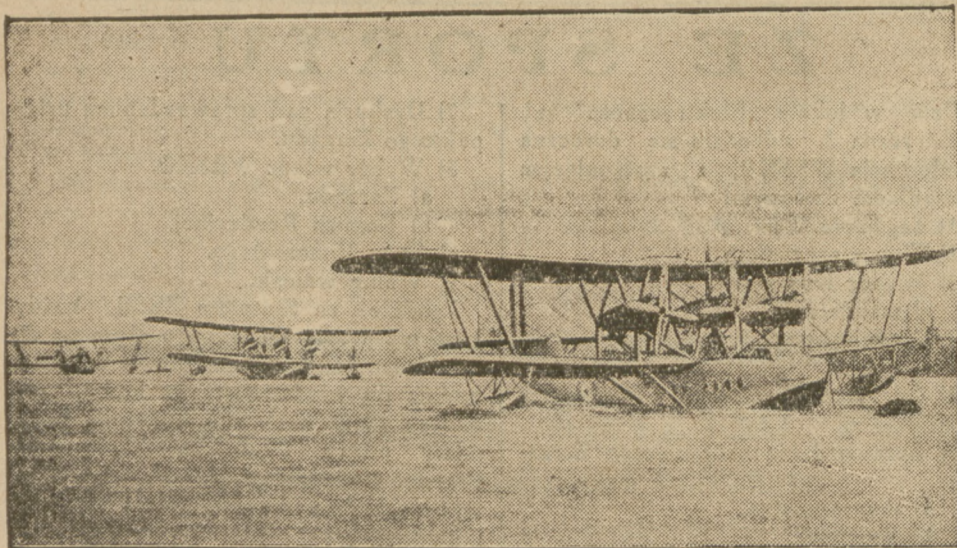
nego architekta prof. Przybylskiego. Po zrealizowaniu tego projektu Warszawa uzyska przed Dworcem wielki plac, największy w Warszawie, większy od placu Saskiego.

Na zdjęciu widok ogólny bloków budynków przyszłego Dworca Głównego

pg. zatwierdzonego projektu prof. Przybylskiego.

LOT Z ANGLJI DO ZATOKI PERSKIEJ NA PRZESTRZENI 5000 KILOMETRÓW

Zdjęcie nasze przedstawia samoloty 3 lotników angielskich, którzy podejmują w najbliższych dniach lot z Anglii

do zatoki perskiej na przestrzeni przeszło 5000 kilometrów.

USTALONY PRZED 20 LATY REKORD ŚWIATOWY POBITY

W ubiegłą niedzielę słynny węgierski miotacz dr. Daranyi pobił ustalony przed 20 laty rekord światowy w rzucie kulą oburącz, osiągając 28.04 mk.

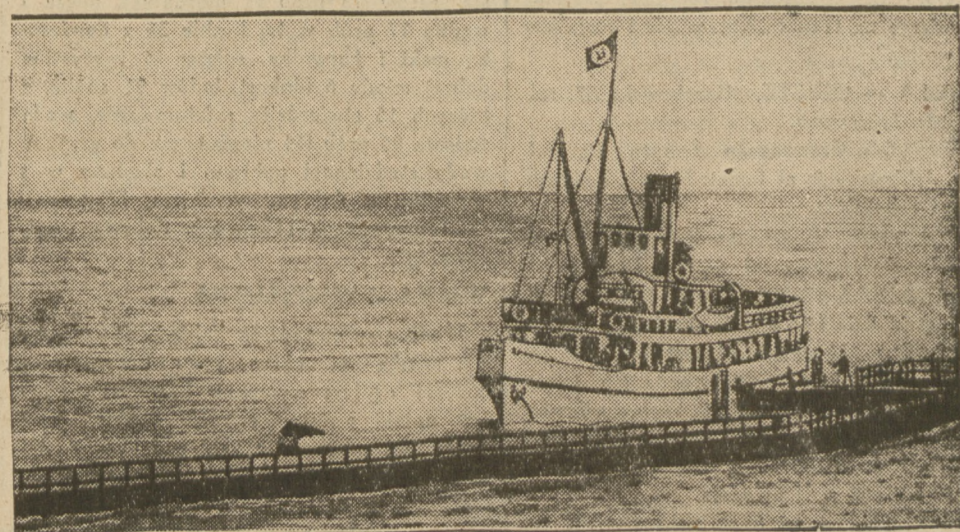
POSEŁ NIEMIECKI W KOWNIE

został ostatnio odwołany.

Robotnicy popierają swoje pismo

ECHA KATASTROFY „ST. PHILIBERT” LICZBA OFIAR PRZEKRACZA 500 OSÓB

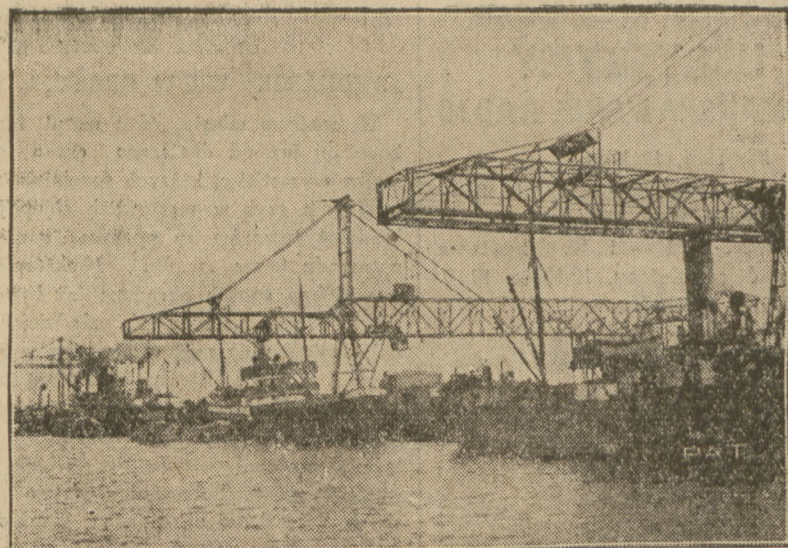

STATEK SPACEROWY „ST. PHILIBERT”.

Jeden z pozostałych przy życiu pasażerów parowca „Saint Philibert” opisał korespondentowi „Matin’a” przebieg katastrofy. Opowiadał on, że około godz. 18.30 parowiec zbliżał się do ujścia Loary, miotany gwałtowną burzą. Pasażerowie schronili się na dolny pokład, aby uchronić się od wiatru. Nagle statek gwałtownie się przechylił i obalony został przez olbrzymią falę. W ciągu jednej minuty parowiec leżał już kładubem do góry. Opowiadający te

słowa uczepił się pływającej belki i zbaczył kilku kolegów w łodzi ratunkowej, do której zdołał się dostać, lecz łódź kołysała się tak, że dwóch ludzi wpadło do morza i utonęło. Informator „Matin’a” widział wielu pasażerów, w tym dzieci i kobiety, unoszących się na powierzchni morza i wydających krzyki tak straszliwe, że było je donośnie słyszeć, mimo szalejącej burzy. W Saint Nazaire obliczają obecnie, iż liczba ofiar katastrofy wynosi około 520 osób.

OBRAZKI Z GDYNI

Wspaniałe dźwigi na wybrzeżu t.zw. Szwedzkim portu gdyńskiego niestru-

dzenie pracują nad ładowaniem węgla na okręty przybywające do Gdyni.

ROMAN GUL.

GENERAL BO

POWIEŚĆ.

z upoważnienia autora przełożyła z rosyjskiego
Halina Pilichowska.

Nina weszła cicho do gabinetu, podszła z tyłu, objęła lśniąca głowę Borisa i powiedziała:
— O czym pieszysz?
Sawinkow odłożył pióro, uśmiechnął się mongolskimi oczyma i, przeciągając się, powiedział:
— Nie zrozumiesz.
— Jeśli nie powiesz, nie zrozumie. Powiedz mi.
— Dobrze. — Sawinkow uśmiechał się brzydko. — Piszę, Nino, o człowieku, zabijającym ludzi dla sportu, 12 nudów, o człowieku, któremu bardzo smutno, który nie ma nic, ani przywiązania, ani miłości, dla którego życie to głupi, a może genialny, ale osuwający się w pustkę lodowiec. Rozumiesz?
„Czemu się tak śmieje. Przecież to

okrutne”.
— Rozumiem. Ale masz słuszość, obca mi jest ta praca. Wolę twoje wiersze.
— W wierszach piszę przecież o tem samym. O tem, że człowiek utracił węch i zapach zgnitych jabłek, wydaje mu się zapachem l’origan. Nie odróżnia zapachów, — niedobrym śmiechem śmieje się Sawinkow.
„To śmieje się z niej, z Niny. Zna ją. Wie, że zaraz powie to, co myśli”.
— Czy ta twoja powieść będzie autobiografią?
— Owczem. To subtelna uwaga.
— To bardzo smutne. I nie będzie tam miłości do nikogo?
— Prawdę mówiąc — nie. Chciesz, przeczytam ci jedyny ustęp o prawdzi-

wej miłości mego bohatera? Posłuchaj. „Gdy myślę o niej, przypomina mi się, niewiadomo dlaczego, przedziwny południowy kwiat. Roślina zwrotników, rozżarzonego słońca i spalonych skał. Widzę twarde liście kaktusa pokraczne zygizaki jego łodyg. Wśród ostrych igieł, szkarłatno-czerwony, pełny kwiat. Jak gdyby trysnęła kropla gorącej krwi i tak ta purpura zastygła. Widziałem ten kwiat na południu, w przedziwnym, wspaniałym ogrodzie wśród palm i gajów pomarańczowych. Gładziłem jego liście, kaleczyłem sobie ręce o igły, twarzą się doń tuliłem, wdychałem aromat jego — cierpki ostry, odurzający. Polyskiwało morze, świeciło słońce, tajemnicze dokonywały się czary. Czerwony kwiat oczarował mnie i zmoczył”.
„Dlaczego nie czuje on, że to boli? Po co mówić, że kocha? Dlaczego zawsze chce sprawić ból, zabijać temi okropnymi szczegółami? Czy po to tylko, by sprawić śprzykrość.
Sawinkow, trzymając w ręce zapisany arkusz i patrząc na Ninę, widział, że Ninę boli ta gra.

— Czasem wydaje mi się, że niepotrzebnie przyjechałam z dziećmi do ciebie — mówi Nina.
I wyszła cicho z gabinetu.
3.
— A czyż nie jesteśmy razem? — mówił wieczorem Sawinkow, siedząc z Niną.
— Jesteśmy pod jednym dachem. Jeśli to ma być razem, to jesteśmy razem. Zdałoby się, że to taki razobiazg; — opowiedz o czym myślisz, co piszesz, przecież chodzisz wieczorami sam i myślisz o swej pracy? Czyż tak wiele chcę po tylu latach smutku? Chcę cząstki twojej duszy, twojego wewnętrznego świata, wpuść mnie, łaknę ludzkiego traktowania. Zamykasz się w sobie. Czyż taka bywa miłość? Jeśli życie nasze nazywasz miłością, to dla mnie taka miłość bez słów, bez wewnętrznego kontaktu jest okropna.
Sawinkowa gniewał ton Niny. Nie chciało mu się słuchać, ale nie chciało się również odchodzić.
— Wczoraj naprzykład — mówiła Nina — leżałeś po pracy na otomanie

i spałeś; weszłam wtedy i wydało mi się, że nawet twoje zamknięte oczy zwrócone są w głąb, w samego siebie, że jest w nich może męka, ale ukryta przede mną, wydało mi się, że jesteś całkiem obcy i odczułam dosłownie fizyczny ból, omal nie krzyknęłam.
— Co za nonsens, — bąknął Sawinkow — i co za ciężar. Niepodobna tak żyć! Chciesz tego, czego nie mogę ci dać i czego może nawet sama byś nie wzięła.
Mówiąc to, patrzył Sawinkow na Ninę i myślał — „jak ona zestarzała się”. Sawinkow bał się leż.
— A więc pocoś mnie tu wywozi? — powiedziała Nina. — Czyż po to, bym tu, w Paryżu, raz jeszcze odczuła we osamotnienie? I przekonała się, że nie tylko nie kochasz mnie tak, jak tego pragnę, ale że jestem dla ciebie całkiem obca? Przecież ty mnie dręczysz, zamęczasz mnie.
— Czemu zamęczasz ciebie, powiedz, na miłość boską? — rzucił Sawinkow z rozdrażnieniem.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20.
Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w druk. „Robotnika“, Warecka 7.